

12. i.

16

ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ

ΙΛΙΟΥ ΑΛΩΣΙΣ.

DE PLURIMIS MENDIS PURGATA,

ET

NOTIS ILLUSTRATA.

A THOMA NORTHMORE, A. B.

ET SOCIET. ANTIQ. LOND. SOC.

LONDINI:

Ex Officinā THOMÆ et GULIELMI SPILSBURY, in Vico
vulgò dicto Snowbill.

Et veneunt apud J. DEIGHTON, No. 274, Holborn; J. et J. MERRILL,
Cantab. et J. FLETCHER, Oxon.

M.DCC.XCI.

14

ОГЛАДОЧНЫ

АКЦИОНАРНОЙ

СОБЫТИЯ ВСЕЙ ЕВРОПЫ 1812 ГОДА

REVERENDO ADMODUM

G U L I E L M O B E N N E T,

EPISCOPO CORCAGIENSI ET ROSENSSI,

ELEGANTIORUM LITERARUM OMNIUM

CULTORI STUDIOSISSIMO,

JUDICIQUE OPTIMO,

HANC *TRYPHIODORI* EDITIONEM,

AMICITIÆ HAUD TENUIS

PERTENUE MONUMENTUM

VOVET ET DEVOVET

THOMAS NORTHMORE.

L. E.

A LONGO Sermone, longisque Adnotacionibus, utpote Rebus Lectoris Tempora inutiliter morantibus, semper et quam maximè abhorrebam; igitur quæ te, benevole, admonendum esse velim, paucissimis absolvam.

Editiones quibus utor sunt hæ duo: Oxoniensis, a *Jacobo Merrick*, A. D. 1741; et Florentina, ab *Ang. Mar. Bandinio* edita, A. D. 1765. De hâc varias Lectiones Literis A. B. notatas depropensi, et quid hæ Literæ sibi velint, ex his *Bandinii* Verbis descendum est. “ Antiquos Mediceæ Laurentianæ Bibliothecæ Codices MSS. depropsimus. Primus est *Plut. XXXII.* “ *Cod. XVI. chartac. in 4. sec. xiv. optimæ*

" Notæ, quem indicabimus Literâ A. Alter
 " est Plut. XXXI. Cod. XXVII. item char-
 " tac. in 8. sec. xv. quem Literâ B. de-
 " signamus."

De *Tryphiodori* Vitâ aut Scriptis, equidem
 nihil dicam; sed Lectorem refero ad erudi-
 tam *Merrickii* Tractationem, Anglicæ ejus
 Versioni præfixam: Curas solummodo meas
 in hoc contuli, ut Mendarum aliquot, quæ ad
 hunc usque Diem pulchrum Poemation in-
 quinavere, Studio omni delerem; si quid vo-
 luerim consecutus sim, judicet æquus Lector.
 Versionem quidem nullam adjeci, quia, cum
Brunckio, verissimum esse judico quod pro-
 fessus est *Ruhnkenius*, melius esse Græcos Poetas
 ignorare, quam ex Versione cognoscere. An-
 tequam autem Manus a Chartis amoveam,
 haud possum quin hanc Occasionem amplectar
 in medium proferendi, quanta mihi cumula-

verit Beneficia Criticus de Literis optimè
promeritus *Gilbertus Wakefield*, cui non so-
lùm debeo plurimas in hunc nostrum Adno-
tationes, sed fermè omnes meos in Græcis
Literis Profectus.

Vale, Lector; et adrideant tibi hi primi
Juvenis Conatus!

Adspiret primo Fortuna Labori!

ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ

ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ
ΑΙΓΥΠΤΙΟΥ,
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ καὶ ΕΠΟΠΟΙΟΥ,
ΙΛΙΟΥ ΑΛΩΣΙΣ.

ΤΕΡΜΑ πολυκιγύτοιο μεταχρόνιον τολέμοιο,
Καὶ λόχου, Αργείης ιππίλατον ἔργου Αδίνης,
Αὐτίκα μοι στεύδοντι, πολὺν διὰ μῆδον ἀνέστα,
Εννεπε Καλλιόπεια· καὶ ἀρχαίνην ἔριν ἀνδρῶν
Κεκριμένος τολέμοιο ταχείη λύσον ἀσιδῆ. 5

Ηδι μὲν δεκάτοιο κυλνδομένος λυκάβαντος,
Γιραλέν τετάνυσο Φόνων ἀκόρητος Ενυώ
Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσιν. ἐναιρομένων δὲ ἄρα Φώτων,
Δάρεατα κεκριμένοι, ξιφέων δὲ ἐθνισκον ἀπειλεῖ.
Σβέννυτο Θωράκων ἐνοπή· μινύθεσκεν ἐλικτή 10
Αρμονίην ῥιχθεῖσα Φερεσσακέων τελαμώνων.
Αστωίδες οὐκ ἀνέχοντο μένεν ἔτι δῆπον ἀκόντων.
Λύετο καμπύλα τόξα, κατέρρεον ὠκέες ιοί.
Ιπποι δὲ οἱ μὲν ἀνευδεν ἀερυμῆταις ἐπὶ Φάτνης
Οἰκλεὰ κάτω μύοντες ὅμοζυγας ἐσενον ιππάς, 15
Οἱ δὲ αὐτάς ποθέοντες ὀλωλότας ἴνιοχῆιας.

Κεῖτο δὲ Πιλείδης, κατέχων ἀμά νεκρὸν ἔταιρον·

Αντιλόχῳ δ' ἐπὶ τῷδε γέρων ὠδύρετο Νέσωρ·

Αἴας δ', αὐτοφόνω βριαρὸν δέμας ἔλκει λύσας,

Φάσγανον ἔχθρὸν ἐλεῖσε μεμηνότος αἴμαλος ὄμβρω. 20

Τρωσὶ δὲ, λωβητοῖσιν ὑφ' Εκτορῷ ἐλκυθμοῖσι

Μυρομένοις, τὸ μὲν ἔη ἐπιδήμιον ἄλγος·

Αλλὰ καὶ ἄλλοθρόοις ἐπὶ τένθεσι κωκύουλες,

Δάκρυσιν ἡμείσοντο τολυγλώσσων ἐπικέρων·

Κλαῖον μὲν Λύκιοι Σαρπιδόνα, τὸν τοτε μάτηρ 25

Ἐς Τροῖην μὲν ἐπεμψεν ἀγαλλομένη Διὸς εὐνῆ,

Δερὶ δὲ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο τεσσῆλα.

Καὶ δολίην ὑπὸ νύκτα κακῷ τεπεδημένον ὑπνῳ

Ρῆσον μὲν Θρήικες ἐκώκυον· οὐδὲ ἐπὶ τότμῳ

Μέμνονῷ τρανύν τεφέλην ἐνεδύσατο μάτηρ, 30

Φέγγῳ ὑποκεύσασα κατιφέος ἡματος Ηώς.

Αἱ δ' ἀπὸ Θερμώδοντος ἀριφίλοιο γυναικες,

Κοπίσμεναι τερὶ κύκλον ἀδηλέῳ ὄμφακα μαζῆ,

Παρθένον ὠδύροντο δαιφρονα Πενθεσίλειαν,

Ητε τολυξείνοιο χορὸν τολέμοιο μολχσα, 35

Θιλεῖς ἀπὸ χειρὸς ἀπεσκέδασε νέφῳ ἀνδρῶν

Νῆας ἐς ἀγχιάλες· μελέη δὲ ἐ μένος ὑποσάς

Καὶ μίανε καὶ σύλισε καὶ ἐκτερέιξεν Αχιλλεύς.

Εἰςκει δ' ἐτι τᾶσα θεοκάτων ἐπὶ τύργων

Ιλῷ, ἀκλυέεστιν ἐπεμβεβαυῖα θεμέθλοις· 40

Αιμολίῃ δ' ἵσχαλλε δυσαχθέη λαὸς Αχαιῶν,

Καὶ νύ κεν ὑπατίοισιν ὑποκύπτασα τόνοισι,

Ακάματός τερ ἔτσι, μάτην ἴδρωσεν Αθίνη,
 Εἰ μὴ, Διοφόροιο γαμοκλόπου ὕβριν ἔστας,
 Ιλόθε Δαναοῖσιν ἐπὶ ζένθῳ ἥλυθε μάντις. 45
 Οἴα δὲ πτο μογέοντι χαριζόμενος Μενελάω,
 Οὐτέλεσον ὄλεθρον ἦτο μαντεύσατο τάτρη.
 Οἱ δὲ, βαρυζύλοιο θεοπροπίης Ελένοιο,
 Αὐτίκα μικεδανοῖο μόθος τέλθῳ ἥριναντο.
 Καὶ Σκύρον μὲν ἔβαντε λιπῶν ἐνπάρθενον ἄσυ 50
 Τιὸς Αχιλλῆς καὶ ἐπανῆς Διδαμέις.
 Μίπω δὲ εὐφυέεσσιν ισλίζων κροτάφοισι,
 Αλκὶν τατρὸς ἐφανε, νέος τερ ἐν τολεμιζῆς.
 Ηλθε δὲ καὶ Δαναοῖσιν ἐὸν βρέτας αγνὸν ἄγονον,
 Λιόσιν μὲν ἔτσι, Φίλοις δὲ ἐπίκερος Αθίνη. 55
 Ήδη καὶ βελῆσι θεῖς ὑποεργὸς Επειός,
 Τροίης ἔχθρὸν ἄγαλμα τελώριον ἵππον ἐποίει.
 Καὶ δὴ τέμνετο δῆρα, καὶ ἐς τεδίον κατέβαντε
 Ιδης ἐξ αὐτῆς, δπόθεν καὶ τρόσθε Φέρεκλῷ
 Νῆας Αλεξάνδρῳ τειλήνατο, τώματος ἀρχήν. 60
 Ποίει δὲ εὐρυτάτης μὲν ἐπὶ ταλευρῆς ἀραρύιαν
 Γασέρα, κοιλήνας διώσον νεὸς ἀμφιελίσσις
 Ορθὸν ἐπὶ σάθμην μέγεθος τορνώσατο τέκλων.
 Αὐχένα δὲ γλαφυροῖσιν ἐπὶ στίθεσσιν ἐπιζε,
 Ξανθῷ τορφυρόπεζαν ἐπιφύνας τρίχα χρυσῷ. 65
 Ή δὲ ἐπικυμαίνεσσα μετύορος αὐχένι κυρτῷ,
 Εκ κορυφῆς λοφόεντι κατεσφρηγίζετο δεσμῷ.
 Οφθαλμὸς δὲ ἐνέδηκε λιθώπειας ἐν δυτὶ κύκλοις

Γλαυκῆς Βιρύλλοιο, καὶ αἰμαλένις ἀμεθύςτη.

Τῶν δὲ ἐπιμισγομένων διδύκης ἀμαρύγμασι χροῦς, 70

Γλαυκῶν Φονίσσονο λίθων ἐλίκεσσιν ὄπωπαι.

Αργυρέας δὲ ἔχαραξεν ἐπὶ γναθμοῖσιν δόνιας,

Αἴρα δακεῖν σωεύδοντας ἔυξρέπτοιο χαλκόν·

Καὶ σόματος μεγάλοιο λαθῶν ἀνέωξε κελεύθους,

Ανδράσι κευθομένοισι ταλίροον ἄσθμα Φυλάσσων· 75

Καὶ διὰ μικρών Φυσίζοος ἐπνεῖ ἀύτιν.

Οὐατα δὲ ἀκροτάτοισιν ἐπὶ κροτάφοισιν ἄριρε

Ορθὰ μάλ· αἰὲν ἔτοιμα μένεν σάλπιγγος ἀκοῦν.

Νῶτα δὲ ὅμες λαγύνεσσι συνήρμοσε, καὶ ράχην ὑγρήν·

Ισχία τε γλεπτοῖσιν ὀλισθηροῖσι συνῆψε. 80

Σύρετο δὲ τρυπαινοῖσιν ἐπ’ ἵχνεστιν ἐκλυτος ψόν,

Αμπελος ὡς γναμπτοῖσι καθελκομένη θυσάνοισι.

Οἱ δὲ τόδες βαλιοῖσιν ἐπερχόμενοι γονάτεσσι,

Απίερον ὕστερε ἐμελλον ἐπὶ δρόμου ὄπλιζεσθαι,

Οὔτως ἡπείγονο· μένεν δὲ ἐκέλευσεν ἀνάλκη· 85

Οὐ μὲν ἐπὶ κνύμησιν ἀχαλκέες ἔζεχον δπλαι,

Μαρμαρένις δὲ ἐλίκεσσι κατεσφίκωνο χελώνης,

Απλόμεναι τεδίοιο μόγις κρατερώνυχι χαλκῷ·

Κλιῆν μὲν ἐπίκε θύρην, καὶ κλίμακα τυκίν,

Η μὲν ὅπως, ἀίδηλος ἐπὶ ταλευρῆς ἀραρυῖα,

Ενθα καὶ ἐνθα Φέρησι λόχον κλυτόπωλον Αχαιῶν·

Η δὲ ἵνα λυομένη τε, καὶ ἐμπεδον ἐις ἐν ἴστα,

Εἴη σφίν καθύπερθεν δόδος, καὶ νέρθεν ὄρεσται.

Αμφὶ δὲ μν, λευκοῖο κατ’ αὐχένος ἥδε γενείων,

Αὐτεστι ωρφυρέοισι τάξεις ἐζωσεν ιμάνταν,

95

Καὶ σκοληπὸς ἐλίκεσσον ἀναγκαῖον χαλκῷ,

Κολλήσας ἐλέφαντι καὶ ἀργυροδίνῃ χαλκῷ.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ τάκτα μάκις μενεδόνιον ἵππον,

Κύκλου ἐύκνήμαδα τωδῶν ὑπερέπικεν ἐκάστῳ,

Ελκόμενος τεδίοισιν ὅπως πειδίκιος εἴη,

100

Μιδὲ βιαζομένοισι δυσέμβατον οἷμον ὅδεύη.

Ως ὁ μὲν ἐζίζεται Φόβῳ, καὶ κάλλει ταλλῷ,

Εύρυς δὲ ὑψηλός τε τὸν οὐδέ κεν ἀρνήσαιτο,

Εἴ μη ζωὸν ἔτευξεν, ἐλαυνέμεν ἵππιος Αρης.

Αμφὶ δὲ μιν μέγα τεῖχος ἐλύτατο, μή τις Αχαιῶν 105

Πρίν μιν ἐπαθρύσει, δόλον δὲ ἀνάπτυσον ἀνάτῃ.

Οἱ δὲ, Μυκηναῖς Αγαμέμνονος ἐχῖμοι τῷοι,

Λαῶν ὀρυμένων ὄμαδον καὶ κῦμα Φυγόντες,

Εἰς βελὺν βασιλῆες ἀστλίσθησαν Αχαιῶν.

Η δὲ, τανυφθόγοιο δέμας κήρυκος ἐλάσσα,

110

Συμφρέδικαι Οδυσσῆι ταρίσατο θέρεις Αθήνη,

Ανδρὸς ἐπιχρίστα μελίχροι νέντερει Φωνήν.

Αὐτὰρ ὁ, δαιμονίησι νόον βελῆστιν ἐλίσσων,

Πρῶτα μὲν ἐσίκει κενεόφρονι ἀνδρὶ ἐσικώς,

Ομματος ἀρέπηοιο βολὴν ἐπὶ γαῖαν ἐρείσας:

115

Αφνω δὲ ἀενάων ἐπέων ὠδῖνας ἀνοίξας,

Δεινὸν ἀνεβρόντισε, καὶ, ἔρεις ἀτε ταλγῆς,

Εξέχεε μέγα κῦμα μελιζαγέος νιφετοῖο.

“ Ω Φίλοι, ἦδι μὲν κρύφιος λόχος ἐκτετέλεσαι,

“ Χερσὶ μὲν ἀνδρομένσιν, ἀτὰρ βελῆστιν Αθήνας. 120

“ Τμεῖς δ', οἵ τε μάλιστα τεποίθατε καρτεῖ χειρῶν,
 “ Πρόφρονες ἀλκήνει τόνοι καὶ τλήμονι θυμεῶ
 “ Σπέσθε μοι τὸ γάρ ἔσικε τολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἔοντας
 “ Μοχθίζειν ἀτέλεσα καὶ ἀχρέα γηράσκοντας,
 “ Αλλὰ χρὴ ζώοντας ἀοιδίμον τέργον ἀνύσαι, 125
 “ Η θανάτῳ βροτόεντι κακοπλεέες αἰσχος ἀλύξαι.
 “ Ήμῖν θαλπωραι τροφερέσεραι ἥπερ ἔκείνοις
 “ Εἰ μή τις σρεθοῖ, καὶ ἀρχαίοι δράκοντος,
 “ Καὶ καλῆς τλατάνοι, καὶ ὠκυμόροις ἐπὶ τέκνοις
 “ Μιτέρος ἐλκομένης, απαλῶν τὸν ἐλάθεσθε νεσσῶν. 130
 “ Εἰ δὲ θεοπροπίησι γέρων ἀνεβάλλετο Κάλχας,
 “ Αλλὰ καὶ ὡς Ελένοιο μετύλυδος ὀμφατῆρ^Θ
 “ Μαντοσύναι καλέστην ἐτοιμοτάτην ἐπὶ νίκην.
 “ Τάνεκά μοι τείθεσθε, καὶ ἵππείν ἐπὶ νιδὺν
 “ Θαρσαλέοι στεεύδωμεν, ὅπως αὐτάγρετον ἄλγος 135
 “ Τρῶες ἀταρβύτοιο θεῖς ἀπατήνορα τέχνην
 “ Ιλιον εἰσανάγωσιν, ἔον κακὸν ἀμφαγαπῶντες.
 “ Οἱ δὲ ἄλλοι τρύμανα μεδίετε τείσματα νιῶν,
 “ Πῦρ ἴδιον τλειτῆσιν ἐνὶ κλισίσι βαλόντες:
 “ Ιλιάδος δὲ λιπόντες ἐρυμαίνην χθονὸς ἀκτὴν, 140
 “ Πλώετε τανσυδήν ψευδώνυμον οἰκαδε νόσου,
 “ Εἰσόκεν, εύόρμη τετανυσμένον ἐκ τεριωπῆς,
 “ Τμησι συναχρομένοις ἐπὶ γείτονος αἰγιαλοῖ
 “ Σημαίνη ταλάνορσον ἐπίπλοον ἐστέριον τῶν.
 “ Καὶ τότε μήτε τις ὄκν^Θ ἐπεγομένων ἐρετάων 145
 “ Γρυνέσθω, μήτ' ἄλλο Φόβος νέφος, οἵα τε νύκτες

“ Ανθρώποισι Φέρεσσι ἐλαφρῷ δείματα θυμεῖ.

“ Εἶναι δὲ τροτέρης ἀρετῆς ἐμφύλιῷ αἰδώς.

“ Μήτε τις αἰσχύνειεν ἐὸν κλέος, ὡς κεν ἔκαστος

“ Αξιον ὡν ἐμόγυντε λάβῃ γέρας ἵπποσυνάων.” 150

Ως Φάμενῷ βολῆς ἐξῆγε τοιο δὲ μίθοις

Πρῶτος ἐφωμάρτησε Νεοπόλεμῷ θεοειδῆς,

Πῶλος ἀτε δροσδενῆς ἐπεγόμενος ωδεῖοιο,

Ος τε, νεοζυγέεσσιν ἀγαλλόμενῷ Φαλάροισι,

Εφθασε καὶ μάτηα καὶ ἡνιοχῆος ἀπειλήν.

155

Τυδείδης δὲ ἐπόρεσε Νεοπόλεμῷ Διοκῆδης,

Θαυμάζων, ὅτι τοῖ θεῷ ἔνι καὶ τρόσθεν Αχιλλεύς.

Εσπετο καὶ Κυανίππος, ὃν εὐπατέρεια Κομαΐδῶ

Τυδηῖς, θαλάμοιο μνημαδίοιο τυχεῖσα,

Ωκυμόρῳ τέκει ταῖδα τακεστάλῳ Αἰγαλῆι.

160

Εγικε Μενέλαιῳ ἄγε δὲ νην ἄγριος δρμῆ

Διηφόρος τωτὶ δῆρην, ἀπινέι δὲ ἐζετο θυμῷ,

Δεύτερον ἀρπακῆρα γάμις λελημένος εὔρεῖν.

Τῷ δὲ ἐπὶ Λουκρὸς δρόσεν Οἰλῆῳ ταχὺς υἱὸς,

Εισέτι θυμὸν ἔχων τεπνυμένον, τόδε ἐπὶ κέραις

165

Μαργαίνων ἀθέμιζον ἀνέσισε δὲ καὶ ἄλλον,

Κριτῶν Ιδομενῆα μεσαιπόλιον βασιλῆα.

Νειρίδης δὲ ἄμα τοῖσιν ἔβι ορατερὸς Θρασυμήδης,

Καὶ Τελαμῶνῳ υἱὸς ἐκιβόλος οἵτε Τεῦχρος.

Τοῖσι δὲ ἐπ' Αδμύτοιο τάις τολύιππος ἀνέσι

170

Εύμηλος· μετὰ τὸν δὲ θεοπρόπος ἔσσυτο Κάλχας,

Εὖ εἰδὼς ὅτι μέσχεν ἀμήχανον ἐκτελέσαντες

Ηδὶ Τρώιον ἄδυ καθιππεύσσον Αχαοί.

Οὐδὲ μὲν οὐδὲ οἱ ἔλειφεν ἀποσρεφθέντες ἀρωγῆς,

Εὔρυπυλός τ' Εὐαμενίδης, ἀγαθός τε Λεονίευς, 175

Δυμαφόων τ', Αχάμας τε, δύνα Θισσία τέκνα.

Ορτυγίδης τ' Αὐλικλος, ἐν αὐτῷ τελειωτα

Ιππω δακρύσαντες ἐνικτερεῖσαν Αχαοί.

Πινέλεως τε, Μέγις τε, καὶ Αὐλιφάτης ἀγαπήνωρ,

Ιφιδάμας τε, καὶ Εύρυδάμας, Πελίας γενέθλι, 180

Τάξφ δ' Αμφιδάμας οικορυθμένος ὑπάτος αὐτε

Τέχνης ἀγλαόμυτις ἐνα ἐπέβαλκεν Επειός.

Εὐζάμενοι δὲ ἐπετα Διὸς γλαικώπιδι κόρη,

Ιππείνι ἐστευδον ἐς ὄλκαδα· τοῖσι δ' Αθίνη

Αιμβροσίην περάσασα θεῶν ἐκόμισσαν ἐδωδὴν

Δεῖπνον ἔχειν, τοι μή τι, τανιμέριοι λοχόωντες,

Τειρόμενοι βαρυθεῖεν ἀτερπεῖ γενναταὶ λιμῶ.

Ως δ' ὅπότε κρυμαῖσιν ἀελλοπόδων κεφελάων

Ηέρα ταχνώσασα χιὸν ἐπάλινεν ἀρέσφας,

Τικομένη δ' ἀνένκε τολὺν ράον· οἱ δὲ ἀπὸ πέτρης 190

Οὖν καταθρώσκοι κυβειτῆρι κυδονίῳ,

Δεῖπνον ὑποπλίξαντες ὀρειτρεφέος πολαμοῖο,

Θῆρες, ἐρωήσαντες οὐτὰ τοῖχα κοιλάδος εὐνῆς,

Σγῆ φρικαλέησιν ἐπὶ τλευρῆσι μένοις,

Τλύμονες ἐκδέχαται τότε ταύμεται οἰμερικον ὑδωρ. 195

Ως οἱ γε, γλαφυροῖσι διὰ ξυλόχοοι θερόντες,

Ατλύτας ἀνέχοντο τάνας ἀκμῆτες Αχαοί.

Τοῖσι δὲ ἐπεκλήσσε θύρην ἐγκύμον Θυ ιππα

Πισός ἀτεκμάρτοιο λόχῳ πυλαωρὸς Οδυσσεύς.

Αὐτὸς δ' ἐν κεφαλῇ σκοπός ἔζετο· τὰ δὲ οἱ ἄμφω 200

Οφθαλμῷ ποθέοντες ἐλάνθανον ἐκτὸς ἐόντας.

Ατρεΐδης δ' ἐκέλευσεν ὑποδρυστῆρας Αχαιάς

Χῦσαι λάινον ἔρκος ἐγγνάμποιοι μακέλλαις,

Ιππον ὅπερ κεκάλυπτο· Θέλε δὲ ἐγγυμνὸν ἔασαι,

Τιλεφανῆς ἵνα πᾶσιν ἐν χάρῃ ἀνδράσι πέμψῃ. 205

Καὶ τὸ μὲν ἐξελάχανον ἐφημοσύνη βασιλῆ.

Ηέλιος δ' ὅτε νύκτα παλίσκουν ἀνδράσιν ἐλκων

Ἐς δύσιν ἀχλυόπεζαν ἐκιβόλον ἐτραπεν ἥώ,

Δὶ τότε κιρύκων ἐπεκίδυκτο λαὸν ἀυτὴν

Φεύγειν ἀγγελλότα, καὶ ἐλκέμεν εἰς ἄλλα κοιλήν 210

Νῆσος ἐύκρατός, ἀνά τε περιμνήσια λῦσαι.

Ενθα δὲ πευκήνοις ἀνασχόμενοι πυρὸς ὄρμὴν,

Ερκεά τε περισταλίες ἐντατέων κλισιάων,

Νησίν ἀναπλώεσκον ἀπὸ Ροιτειάδος ἀκτῆς

Ορμον ἐς ἀντιπέραμον ἐντεφάνε Τενέδοιο, 215

Γλαυκὸν ἀναπλύσσοντες ὑδωρ Αθαμανίδος Ελλις.

Μῆνος δὲ παλιγγῆσιν ἐκάστα γυῖα χαραχθεῖσ

Αἰσιμίδης ἐλέλεπτο Σίνων, ἀπατήλος ἥρως,

Κρυπτὸν ἐπὶ Τρώεσσι δόλον καὶ πόματα κεύθων.

Ως δ' ὅπότε σαλίκεσσι λίνον περικυλώσαντες

Θηρσὸν ὄρειπλανέεσσι λόχον ποιούωπον ἐπιξέν

Ανέρες ἀγρευτῆρες, οἱ δὲ κριδὸν οἵος ἀπὸ ἄλλων

Λαδρίδιος πυκνοῖσιν ὑπὸ ποιόρθοισι δεδηκὼς

Δίκτυα, παπιλιώνων ἐλαύε θηροσκόπος ἀνήρ.

220

Ως τότε, λωβιτοῖσι τερείσιος μελέεσσι,
Τροίη λυγρὸν ὄλεθρον ἐμήδετο· καδδὲ οἱ ὥμες
Ελκεσι τωιτοῖσι ἐπέρεε νήχυτον αἷμα.

Η δὲ τερὶ κλισίησι ἐμαίνετο τανυχίν Φλόξ,
Καπνὸν ἐρευγομένη ἐριδνέα Φοιτάδι ριπῆ.

Η Φαιδρὸς δὲ ἐκέλευεν ἐρίθρομος· ἐκ δὲ θυέλλας

Πανύοίας ἐτίνασσεν ἐπιπνείσσα καὶ αὐτὴ
Μίτιρ ἀθανάτοιο τυρὸς Φαεσίμβροτος Ήρι.

Ηδὶ δὲ Τρώεσσι καὶ Ιλιάδεσσι γυναιξὶ

Ορθρὸν ὑπὸ σκιόεντα τολύθροος ἥλυθε Φύμη,

Δήιον ἀγγέλλεσσα Φόβον σημάντορι καπνῷ.

Αὐτίκα δὲ ἐξέδορον τυλέων τετάσαντες ὄχηας

Πεζοῖ. Τὸν ἵππηές τε· καὶ ἐς τεδίον τροχέοντο,
Διζόμενοι μή τα τις ἔν δόλος ἄλλοθ' Αχαιῶν.

Οἱ δὲ, θορὸς τρεπτασσοῦσες ἀπίναις,

Εκ τόλμος κατέβανον ἄμα Πράμω βασιλῆι

Αλλοι δημογέροντες· ἐλαφρότατοι δὲ ἐγένοντο,

Θαλπόμενοι τερὶ ταυτὸν ὅστε λίπε Φοίνιφ Αρις,

Οσσόμενοι καὶ γῆρας ἐλεύθερον. Τὸν μὲν ἐμελλον

Γιθύσεν ἐπὶ διρόν· ἐπεὶ Διὸς ἥλυθε βολή.

Οἱ δὲ, ὅτε τεχνύεντος ἴδον δέμας αἰόλον ἵππον,

Θαυμασαν ἀμφιχυθέντες, ἀτ' ἥχυεντες ἴδοντες

Αἰετὸν ἀλκήεντα τερικλάζοσι κολοιοί.

Τοῖσιν δὲ τριχεῖα καὶ ἄκριτος ἐμπεσε βολή·

Οἱ μὲν γὰρ τολέμω βαρυπενθέει κεκμηῶτες,

Ιππον ἀπεχθύραντες, ἐπεὶ τέλεν ἐργον Αχαιῶν,

225

230

235

240

245

250

Ηθελον ἡ δολυχοῖσιν ἐπὶ κρημνοῖσιν ἀράξαι,
Ηὲ καὶ ἀμφότοισι διαρῆξαι τελένεσσι·
Οἱ δὲ, νεοζέζου θεποιθότες ἔργασι τέχνης,
Αθανάτοις ἐκέλευον ἀρήιον ἵππον ἀνάψαι,
Τιςερον Αργείοιο μόδα σημήιον εἶναι.

255

Φραζομένοις δὲ ἐπὶ τοῖσι ταναίολα γυῖα κομίζων
Γυμνὸς ὑπὲρ τεδίοιο Φάνη κεκακωμένῳ ἀνήρ·
Αἴματι δὲ σμώδηγες ἀεικέα βεβριθυῖαι,
Ιχνια λωβήνεια θεῶν ἀνέφανον ιμάντων.

Αὐτίκα δὲ Πριάμοιο ταδῶν τροπάροισεν ἐλυσθεῖς, 260
Ικεσίαις ταλάμησι ταλαιῶν ἥψατο γάνων,
Λιστόμενος δὲ γέροντα δολοπλόκον ἵαχε μῆδον·

“ Ανδρα μὲν Αργείοισιν διμόπλουν εἴ μ’ ἐλεῖστεις,
“ Τρώων δὲ ῥυτῆρα καὶ ἀξεθόνεις εἴ με σαώσεις,
“ Δαρδανίδη σκηπτίζχε, καὶ ὑξατον ἐχθρὸν Αχαιῶν, 265
“ Οἰά με λωβήσαντο θεῶν ὅπιν οὐκ ἀλέγοντεις,
“ Οὐδὲν ἀλτραίνοντα, κακοὶ καὶ ἀπνέες αἰέ·
“ Ως μὲν Αχιλλῆθό γέρας ἥρπασαν Αἰανίδαο,
“ Ωδε Φιλοκτήτην ἐλίπον τεπεδημένον ὕδρω,
“ Εκτεναν δὲ καὶ αὐτὸν ἀγαστάμενοι Παλαμίδην. 270
“ Καὶ νῦν οἴδα μ’ ἔρεξαν ἀτάσθαλοι, ὅνεκα Φεύγεν
“ Οὐκ ἔθελον σὺν τοῖσι, μένεν δὲ ἐκέλευον ἐταίρος.
“ Οἱ δὲ, νοοπλήγεσσιν ἀτασθαλίησι δαμέντεις,
“ Εἴματα μὲν μ’ ἀπέδυσαν, ἀεικελίησι δὲ ιμάσθλαις·
“ Πᾶν δέμας ψτήσατεις, ἐπὶ ξείνῃ λίπον ἀκῆ. 275
“ Άλλὰ μάκαρ τεΦύλαξο Διὸς σέβας ἰκεσίοισα·

“ Χάρμα γὰρ Αργείοις γενίσομαι, εἴ κεν ἔάσης
 “ Χερσὶν ὑπὸ Τρώων ἵκέτην καὶ ζεῖνον ὀλέσθαι.
 “ Αὐτὰρ ἐγὼ τάντεσσιν ὑπάρχει^Θ ἔσσομαι ὑμῖν,
 “ Μικέτι δειμαίνειν τόλεμον ταλίνορσον Αχαιῶν.” 280

Ως Φάτο. τὸν δ' ὁ γέρων ἀγανῆ μειλίχατο Φωνῆ.
 “ Ξεῖνε, σὲ μὲν Τρώεσσι μεμιγμένον οὐκ ἔτ' ἔοικε
 “ Ταρβ^Θ ἔχειν ἔφυγες γὰρ ἀνάρσιον ὕδρην Αχαιῶν.
 “ Αἰεὶ δ' ἡμέτερος φίλος ἔσσεως οὐδὲ σε τάτρις,
 “ Οὐδὲ τολυκτεάνων θαλάμων γλυκὺς ἵμερος αἴρει. 285
 “ Αλλ' ἄγε, καὶ σύ μοι εἰπὲ τί τοι τὸδε θαῦμα τέτυκται,
 “ Ιππος ἀμειλίποιο Φόβος τέρας· εἰπὲ δὲ σειο
 “ Ούνομα καὶ γενεὴν, ὅπόθεν δὲ σε νῆες ἔνεικαν.”

Τὸν δ' ἐπιθαρσίσας τροσέ^Φι τολυμήχαν^Θ ἥρως.
 “ Εξερέω καὶ ταῦτα· σὺ γάρ μ' ἐθέλοντα κελεύεις. 290
 “ Αργος μοι τάλις ἔστι, Σίνων δὲ μοι ψυχα κεῖται·
 “ Αἴσιμον ἄντι καλέσαν ἐμὸν τωλὸν γενετῆρα.
 “ Ιππον δ' Αργείοις ταλαιφατον εὗρεν Επειός.
 “ Εἰ μὲν γάρ μη ἔατε μένεν ἀντας ἐνὶ χώρῃ,
 “ Τρόμην θέσφατόν ἔστιν ἐλεῖν τάλοντον οὐδεις Αχαιῶν. 295
 “ Εἰ δὲ μη, ἀγνὸν ἄγαλμα, λάβῃ υποῖσιν Αθήνη,
 “ Φεύξονται τεροφυγόντες ἀντνύζοις ἐπ' ἀέθλοις.
 “ Αλλ' ἄγε δὴ σειρῆσι τερίπλοκον ἀμφιβαλόντες
 “ Ελκετ' ἔς αιρόπολιν μεγάλην χρυσίνοντον ιππον.
 “ Αμμι δ' Αθηναίη ἐρυστίπολις ἥγεμονεύοι, 300
 “ Δωδάλεον σπεύδεσσα λαβεῖν ἀνάθυμα καὶ αὐτή.”

Ως ἄρ' ἔφη. καὶ τὸν μὲν ἄναξ ἐκέλευσε λαβόντα
 Εσσασθαι χλαινάν τε χιτῶνά τε· τοὶ δὲ, βοείους
 Δισάμενοι σειρῆσιν, ἐϋπλέκτοις τε κάλοισι,
 Εἴλκουν ἐπὶ τεδίοιο θοῶν ἐπιβύτορα κύκλων 305
 Ιππον, ἀριζήσσοι βεβυσμένον. οἱ δὲ τάροιδεν
 Αὐλοὶ καὶ Φόρμιγγες ὅμιλον ἐλύγανον ἀοιδῆν.
 Σχέτλιον ἀΦραδέων μερόπων γένθω, οἵσιν ὅμίχλη
 Ασκοπος ἐσσομένων· κενεώ δὲ ὑπὸ χάρματι τολλῷ
 Πολλάκις ἀγνώσσουσι τεριπλαίσιον ὄλέθρῳ. 310
 Οἵη καὶ Τρώεσσι τότε Φθισμίβροτος ἄτι
 Ες τώλην αὐτοκέλευθος ἐκώμασεν, οὐδέ τις ἀνδρῶν
 Ηδεν τὸνεκα λάβρον ἐΦέλκετο τάνθος ἄλασον.
 Ανθεα δὲ δροσόεντος ὅμισάμενοι Σιμόεντος
 Εξεφον αὐχενίκες σεφάνους σφετέροιο Φονῆθω. 315
 Γαῖα δὲ, χαλκείοισιν ἐρεικομένη τερὶ κύκλοις,
 Δενὸν ὑπερβρυχᾶτο, σιδηρείοι δὲ καὶ αὐτῶν
 Τριβόμενοι τριχῆσιν ἀνέζενον ἄξονες ἡχήν.
 Τετρύγει δὲ κάλων ξυνοχὴ, καὶ τῶσα ταθεῖσα
 Λιγνὺν αἰδαλόεσσαν ἐλιξ ἀνεκήκιε σειρήν. 320
 Πολλὴ δὲ ἐλκόντων ἐνοπὴ καὶ κόμποθω ὁρώσει,
 Εβρεμε νυμφαίησιν ἄμα δρυσὶ δάσκιος Ιδη,
 Ιαχε καὶ Ξάνθη τωταμῷ κυκλόμενον ὕδωρ,
 Καὶ σόμα κεκλήγει Σιμοείσιον· τὸνεκά δὲ
 Εκ Διὸς ἐλκόμενον τώλεμον μαντεύετο σάλπιξ. 325
 Οἱ δὲ ἦγον τροπάροιδεν ὁδὸς δὲ ἐβαρύνετο μακρὶ,
 Σχιζομένη τωταμοῖσι, καὶ τὸ τεδίοισιν ὅμοιη

Εἶπετο δὲ αἰόλος ἵππῳ ἀρνιφίλῳς ἐπὶ βωμὸς,
Κυδιόων ὑπέροπλα· βίῃ δὲ ἐπέρεισεν Αθίνη,
Χεῖρας ἐπιβρίσασα ἔγγλυφέων ἐπὶ μηρῶν.

330
Ως δὲ θέων ἀκίχητος ἐπέδραμε θάσσον διῆς,
Τρῶας ἔυσκάρθμοισι δόδοιπορίῃσι διώκων,
Εἰσόκε δὴ ταυλέων ἐπεβήσατο Δαρδανιάων.

Αἱ δὲ οἱ ἐρχομένῳ θυρέων πλύχεις ἐξείνοντο.
Αλλ' Ἡρη μὲν ἔλυσεν ἐπὶ δρόμον αὐθίς δόδοιο

335
Πρόσθεν ἀνασέλλαστα· Ποσειδάων δὲ ἀπὸ ταύρων
Σταθμὸν ἀνογομένων ταυλέων ἀνέκοπλε τριάντι.

Τρωιάδες δὲ γυναικεῖς ἀνὰ τούτον ἄλλοθεν ἄλλαι,
Νύμφαι τε, τρόγαμοί τε, καὶ ἴδμονες Εἰλειθοίς,
Μολπῇ τὸ ὄρχιθμῳ τε τερέι βρέπας εἰλίσσοντο·

340
Αλλαι δὲ χνοόωσαν αμεργόμεναι χάρην ὄμβρος,
Ολκῷ διρρατέῳ ρόδεος σορέσαντο τάπιτας.

Αἱ δὲ, θαλασσαῖς ἐπιμάζια νύματα μίτρης
Λυσάμεναι, κλωσοῖσι τερίζεΦον ἀνθεσιν ἵππου.

Καὶ τις, ἀπειρεσίοιο τούτῳ κρύδεμνον ἀνεῖσα,
Χρυσείω τροχέστα κρόκῳ κεκερασμένον οἶνον,

345
Γαῖαν ἀνεκυίσσωσε χυτὸν εὐώδει τηλω.
Ανδρομένη δὲ βοῦι συνεβάλλετο θῆλυς ἰωή,

Καὶ ταίδων ἀλαλυτὸς ἐμίσγετο γύραθος ἡχῇ.
Οἴαι δὲ ἀφνειοῖο μετήλυδες ὠκεανοῖο

350
Χείματος ἀμφίπολοι, γεράνων σίχεις ἡεροφώνων,
Κύκλου ἐπογμεύσσοις ἀλήμονος ὄρχιθμοῖο,

Γειοπόνοις ἀρότητιν ἀπεχθέα κεκληγυῖαι.

Ως οὕτε κλαγγῇ τε δὶ ἄρειοι ἡδὲ κυδοιμῶ

Ηγον ἔς ἀκρόπολιν βεβαρημένον ἔνδοθεν ἵππον.

355

Κέρη δὲ Πριάμοιο θεύλατος ψκέτι μίμησεν

Ηθελεν ἐν θαλάμοκον διαρήξασα δ' ὄχηας,

Εδραμεν ἡύτε τώρτις ἀποσυρος, ἥντε τυγτεῖσαν

Κέντρον ἀνεπλοίσε βοοφαίσαο μύωποι.

Η δ' ὅτ' εἰς ἀγέλην τωτιδέρκεται, ψτε βοτῆρι 360

Πείθεται, οὐδὲ νομοῖο λιλαίεται, ἀλλὰ βελέμνω

Οξεῖ θηγομένη βοέων ἐξήλυθε δεσμῶν.

Τοίν μαντιπόλοιο βολῆς ὑπὸ νύματι κέρη

Πλαζομένη κραδίνιον ιερὴν ἀνεσείετο δάφνην.

Πάντη δὲ βρυχάτο κατὰ τῶλον οὐδὲ τοκίων,

365

Οὐδὲ φίλων ἀλέγιζε· λίπε δέ ἐτι ταρθένος αἰδώς.

Οὐχ ψτώ θρήσσαν ἐνὶ δρυμοῖσι γυναικα

Νήδυμοι αὐλός ἔτυψεν ὀρειμανέος Διονύσα,

Η τε θεῶ τωλγεῖσα ταρθόρον δύμα τιταίνει,

Γυμνὸν ἐπισέίκσα κάρη κυανάμπυκι κισσῷ.

370

Ως ἡγε τοιεντοι ἀναίξασα νόοιο

Κασσάνδρη νεόφοιτος ἐμαίνετο· τωνανὰ δὲ χαίτην

Κοπιομένη καὶ σέρνον, ἀνίαχε μανάδι Φωνῆ,

“ Ω μέλεοι, τίνα τῆτον ἀνάρσιον ἵππον ἄγουλες

“ Δαιμόνιοι μαίνεσθε, καὶ ὑζατίνι ἐπὶ νύκτα

375

“ Σπεύδετε, καὶ τολέμοιο τέλος, καὶ νύρετον ὑπνον;

“ Δυσμενέων ὅδε κῶμος ἀρνίος· αἱ δέ του ἥδη

“ Τίκτεσι μογερῆς Εκάβης ὠδίνες ὄνείρων,

“ Δίγει δ' ἀμβολεργὸν ἔτος, τολέμοιο λυθέντοι.

“ Τοῖς Θεοῖς ἀριστῶν λόχος ἔρχεται, ἐπὶ κάριτον 380
 “ Τεύχεσιν ἀδεράπλοντας ἀμαυροτάτην ἐπὶ νύκτα
 “ Τέλεται ὅβερμος ἵππος· ἐπὶ χθόνα δὲ ἀρτι θορόντες
 “ Εἰς μόδον ὀρμήσοντι τελειότατοι τολεμεῖσαί.
 “ Οὐ γὰρ ὑπὸ ὠδίνεσσι μογοσόκον ἵππον ἀνεῖσαι
 “ Ανδράσι τικλομένοισιν ἐπισχήσοντι γυναικες· 385
 “ Αὕτη δὲ Εἰλείθυια γενύσεται ἢ μην ἔτευξε.
 “ Γαζέρα δὲ ταλάθουσαν ἀνακλίνασσα βούσαι
 “ Μαῖα τολυκλαύτοιο· τόκος τολολίπορθος Αθίνη.
 “ Καὶ δὴ τωρφύρεον μὲν ἐλίσσεται ἐνδόδι τούργων
 “ Αἴματος ἐκχύμενον τέλαγος, καὶ κύμα Φόνοιο. 390
 “ Δεσμά τε συμπαθέων ταλέκεται τερι χερσὶ γυναικῶν
 “ Μυρία· φωλεύει δὲ ὑπὸ δέρασι κευδόμενον ταῦρο.
 “ Ω μοι ἐμῶν ἀχέων, ω̄ μοι τατρώιον ἄξυ.
 “ Αὐτίκα μοι λεπτὴ κόνις ἔσσεται· οἴχεται ἔργον
 “ Αθανάτων τροφέλυκνα, θεμέλια Λαομέδοντος. 395
 “ Καὶ σε τάτερ καὶ μῆτερ ὀδύρομαι, οἴά μοι ἡδη
 “ Αμφότεροι τείσεσθε. σὺ μὲν, τάτερ, οἰκτρά δεδηπτώς,
 “ Κείσεαι Ερκείοι Διός μεγάλω ταρὰ βωμῶ.
 “ Μῆτερ ἀριστόκεια, σὲ δὲ βροτένις ἀπὸ μορφῆς
 “ Λυσσαλένην ἐπὶ ταισὶ θεοὶ κίνα τοιόσον. 400
 “ Διὰ Πολυξένην, σὲ δὲ τατείδος ἐγμύδι γαίης
 “ Κεκλιμένην ὀλίγον δαιρύσομαι· ω̄ς ὅφελέ τις
 “ Αργείων ἐπὶ σοῖσι γόοις ὀλέσαι με καὶ αὐτήν.
 “ Τίς γὰρ μοι χρειὰ βιότου ταλέον, εἴ με φυλάσσει
 “ Οἰκλροτέρῳ θανάτῳ, ζείνη δὲ με γαῖα καλύψει. 405

“ Ποῖα δὲ μοι δέσποινα καὶ ἀυτῷ δῶρα ἄνακτι
 “ Αὐτὶ τόσων καμάτων Αγαμέμνονι δηρὸν ἵΦαινε;
 “ Αλλ’ ἦδη Φράζεσθε, τὰδε γνώσεσθε ταδόντες,
 “ Καὶ νεφέλην ἀπόθεσθε Φίλοι βλαψίφρονθι ἄτις.
 “ Ρηγνύσθω τελέκεσσι δέμας τολυχανδέος ἵππος, 410
 “ Η τυρὶ καιέσθω δολόεντα δὲ σώματα κεύθων
 “ Ολλύσθω, μεγάλη δὲ τυρὴ Δαναοῖσι γενέσθω.
 “ Καὶ τότε μοι δαίνυσθε, καὶ ἐς χορὸν ὀτρύνεσθε,
 “ Στισάμενοι κριτῆρας ἐλευθερίης ἐρατενῆς.”

Η μὲν ἕΦη, τῇ δ’ ὅτις ἐπείθετο· τὸν γὰρ Απόλλων 415
 Αμφότερον μάνιν τὸ ἀγαθὸν καὶ ἀπίστον ἔθηκε.
 Τὸν δὲ τατὺρ ἐνέισπεν ὁμοιλύτας ἐπέεσσι,

“ Τίς σε πάλιν κακόμαντι δυσώνυμοθι ἔγαγε δάίμων,
 “ Θαρσαλέη κινόμυια; μάτιν ὑλάχσος ἀπερύκεις.
 “ Οὐπω σοι κέκμικε νόθι λυσσώδει νύσσω, 420
 “ Οὐδὲ παλιμφύμων ἐκορέσσατο λαβροσυνάων,
 “ Αλλὰ καὶ ἡμετέρηστον ἐπαχγυμένη θαλίησι
 “ Ηλυθες, ὀππότε τῶσιν ἐλεύθερον ἵμαρ ἀνῆψε
 “ Ήμιν Ζεὺς Κρονίδης, ἐκέδασσε δὲ νῆας Αχαιῶν;
 “ Ουδὲ ἔτι δύρατα μακρὰ τινάσσειαι, ουδὲ ἔτι τόξα 425
 “ Ελκεται· όξιφέων τάταγος· στιγῶσι δὲ δῖσοι.
 “ Αλλὰ χοροί, μάσται τε μελίπνοοι, οἵ τε ἐπὶ νίκη.
 “ Οὐ μήτηρ ἐπὶ ταιδὶ κινύρεται, όξδ’ ἐπὶ δῆρη
 “ Ανδρα γυνὴ τέμνασσα νέκυν δακρύσσατο χύρη.
 “ Ιππον ἄνελκόμενον δέχεται τολιθχος Αθίη. 430
 “ Παρθένε τολμήεσσα, σὺ δὲ τρόπο δόμοιο θορεύσα,

“ Ψεύδεα Θεοπίζεσσα καὶ ἄχρεα στεῖο τόλυι,

“ Μοχθίζεις ἀτέλεεσσα, καὶ ιερὸν ἄξυ μαίνεται.

“ Ερρὸς ζτως ἡμῖν δὲ χοροί, θαλίαι τε μέλονται.

“ Οὐ γὰρ ἔτι Τροίης ὑπὸ τείχεσι δεῖμα λέλειπται, 435

“ Οὐδὲ ἔτι μαντιπόλοιο τεῆς κεχρήμεδα Φωνῆς.”

Ως εἰπὼν ἐκέλευσεν ἄγεν ἐτερόφρονα κάρην
Κευθιμὸν ἔσω θαλάμοιο. μόγις δὲ ἀέκεσσα τοκῆι
Παίδετο· παρθενίῳ δὲ τερεὶ κλιτῆρι τέσσα,
Κλαῖεν, ἐπιταμένη τὸν ἐὸν μόρον. ἔβλεπε δὲ ἦδη 440
Πατρίδος αιθομένης ἐπὶ τείχεσι μαρνάμενον τῷρ.
Οι δὲ, τωλισσάχοιο θεῆς ὑπὸ νηὸν Αθίνης
Ιππον ἀναστάτεις ἐϋξέειν ἐπὶ Βάθρων,
Εφλεγον ιερὰ καλὰ τωλυκνίσσων ἐπὶ βωμῶν.

Αθάνατοι δὲ ἀνένευον ἀνηνύσους ἐκατόμβας. 445
Εἰλαπίνη τὸ ἐπίδημος ἔην καὶ ἀμύχανος ὕβρις,
Τύρεις ἐλαφρίζεσσα μέθην λυστήνορος οίκοι.
Αφραδίη τὸ εβέβησο μεδημοσύνη τὸ εκεχήνει
Πᾶσα τόλις· τωλέων δὲ ὄλιγοις Φυλάκεσσι μεμίλει
Ηδη καὶ γὰρ Φέγυρος ἐδύετο· δαιμονίη δὲ 450
Ιλιον αἰπενὴν ὀλεστίπολις ἀμφέβαλε νύξ.
Αργείη δὲ Ελένη, τωλιὸν δέμας ἀσκήσασσα,
Ηλαθε δολοφρονέζεσσα τωλυφράδμων Αφροδίτη,
Εκ δὲ καλεσσαμένη τροσέφη τειθύμονι Φωνῆ.

“ Νύμφα Φίλη, καλέει σε πόσις Μενέλαος ἀγύνωρ, 455

“ Ιππω δρατέω κεκαλυμμένος· ἀμφὶ δὲ Αχαιῶν

“ Ηγεμόνες λοχώστι τεῶν μυκῆτρες ἀέθλων.

“ Αλλ’ ίδι, μιδέ τι τοι μελέτω Πριάμοιο γέροντος;

“ Μήτ’ ἄλλων Τρώων, μήτ’ αὐτὸς Διοφόβοιο.

“ Ήδη γὰρ σε δίδωμι τολυτλήτῳ Μενελάῳ.” 460

Ως Φαμένι θεός αὐδίς ἀνέδραμεν ἢ δὲ, δόλοισι

Θελγομένη κραδίνη, θάλαμον λίπε κιώνηται.

Καί οι Διοφόβοις τόσις ἔπειτο. τὸν δὲ κιτσαν

Τρωάδες ἐλκεχίτωνες ἐθητανο γυναικες.

Η δ’ ὅπόδ’ ἴψιμέλαθρον ἐσ ιερὸν ἥλθεν Αθίνης, 465

Εσι ταπλαντα Φυὴν εύνυορος ἵππος.

Τερὶς δὲ τερισταχσα καὶ Αργείς ἐρέθσα,

Πάσας ἡγεμόνας ἀλόχους ὄνομαζεν Αχαιῶν

Φωνῇ λεπταλέη. τοὶ δ’ ἔνδοδι θυμὸν ἀμυσσον

Αλγενοὶ κατέχοντες ἐελμένα δάκρυα σγῆ.

Εξενε μὲν Μενέλαῳ ἐπεὶ κλύε Τυνδαρεώντι,

Κλαϊε δὲ Τυδείδης μεμνυμένος Αἰγιαλείν,

Ούνομα δ’ ἐπιοίσεν Οδυσσέα Πηνελοπείν.

Ανίκλῳ δ’, ὅτε κέντρον ἐδέξατο Λαοδαμείν,

Μένος ἀμοιβαίνη ἀνεβάλλετο γῆρυν ἀνοίξας.

Αλλ’ Οδυσσεὺς κατέπαλτο, καὶ ἀμφοτέρης ταλάμησι

Αιφιπεσὸν ἐπίεζεν ἐπεγύόμενον σόμα λῦσαι.

Μάσακα δ’ ἀρρήκτοισιν ἀλυκτοπέδησι μεμαρτῶς.

Εἶχεν ἐπικρατέως· δ’ ἐπάλλετο χερσὶ τιεσθείς,

Φεύγων ἀνδροφόνοιο τελώρια δεσμὰ σιωπῆς.

Καὶ τὸν μὲν λίπεν ἀσθμα Φερέσβιον· οἱ δὲ μη ἄλλοι

Δάκρυσι λαδριδίοισιν ἐπικλαύσαντες Αχαιοί.

Κοῖλον ὑποκρύψαντες ἐσ ισχίον ἔνθεσαν ἵππος,

Καὶ χλαιναν μελέεσσην ἐπὶ θυχεοῖσι βαλόντες.

Καὶ νῦ κεν ἄλλον ἔθελγε γυνὴ δολόματις Αχαιῶν, 485

Εἰ μὴ οἱ βλοσυρῶπις ἀπ' αἰθέρῳ ἀνίσασα

Παλλὰς ἐπιπέλισε, Φίλος δ' ἐξύγαγε τῆς,

Μάνη Φανομένη, τερεῇ δ' ἀπεπέμψατο Φωνῆ.

“ Δειλαίη, τέο μέχρις ἀλτροσύναι σε φέρεται,

“ Καὶ πόθος ἀλλοιρίων λεχέων, καὶ Κύπερδος ἄτι;

“ Οὐπω δ' οἰκτείρεις τρόπερον τόσην, οὐδὲ θύγαλην

“ Ερμιόνην τοθέεις; ἔτι δὲ Τρώεσσιν ἀρήγεις;

“ Χάζεο, καὶ θαλάμων ὑπερώιον εἰσαναβᾶσα

“ Σὺν πυρὶ μελιχίῳ τοτιδέχνυσο νῆας Αχαιῶν.”

Ως φαμένη κενεὴν ἀπάτην ἐκέδασσε γυναικός. 495

Καὶ τὴν μὲν θάλαμόνδε τόδες φέρον· οἱ δὲ, χοροῖο

Παυσάμενοι, καμάτοις βεβαριότες, ἥριπον ὑπνῷ.

Καὶ δή τας Φόρμυγξ ἀνεπαύσατο, καῖτο δὲ κάμνων

Αὔλος ἐπὶ κριτῆρι κύπελλα δὲ τολλὰ χυθένια

Αὐτομάτως ρέεσκε καθελκομένων ἀπὸ χειρῶν. 500

Ησυχίη δὲ τόλην κατεβόσκετο νυκτὸς ἐταίρη.

Οὐδὲ ὑλακὴ σκυλάκων ἤκθετο, τῶσα δὲ σηγῇ

Εἰςήκει καλέσσα Φόνων τωνείσταν ἀγτήν.

Ηδη δὲ Τρώεσσιν ὄλέθριον ἔιλκε τάλαντον

Ζεὺς ταμίης τολέμοιο, μόγις δὲ ἐλέλιξεν Αχαιός: 505

Χάζετο δὲ Ιλιόθε Λυκίης ἐπὶ τοίνα νηὸν,

Αχυύμενος μεγάλοις ἐπὶ τείχεσι, Φοῖβος Απόλλων.

Αὐτίκα δὲ Αργείοισι Αχιλλῆος ταρὰ τύμβου

Αγελίην ἀνέφανε Σίνων ἐϋφεγγεῖ δαλῶ.

Παννυχίν δ' ἐτάροιστν ὑπὲρ θαλάμοιο καὶ αὐτὴν
Εὔειδης Ελένη χρυσένι ἀπεδείκνυτο τεύκτην.

510

Ως δ' ὅπότε τλήθσσα τοῦρος γλαυκοῖο σελήνη

Οὐρανὸν αἰγλήνειται κατεχερύσωσε τροσώπων

Οὐχ ὅδ' ὑπὸ γλωχῖνας ἀποξύνεται κεραίνεις

Πρωτοφαῖς ὑπὸ μηνὸς ἀνίσταιται ἀσκιον ἀχλὺν,

515

Αλλ' ὅτε κυκλώσασα τεργίτροχον ὄμματος αὐγὴν

Αὐλιτύπτες ἀκτῖνας ἀφέλικται ἡελίοιο.

Τοῖν μαρμαίρεσσα Θεραπναίν τότε νύμφη

Οἴνοπα τῆχνιν ἀνεῖλκε, φίλον τοῦρος ἡνιοχῆα.

Οἱ δὲ, σέλαις τοῦροι μετίορον ἀθρύσταντες,

520

Νῆας ἀνεκρύσσαντο ταλγνάμπτοισι κελεύθοις

Αργεῖοι σπεύδοντες ἀπας δ' ἡπείγετο ναύτις,

Διναίς τολέμοιο τέλῳ διζύμενος εὔρειν.

Οἱ δὲ αὐτοὶ τλωτῆρες ἔσαν κρατεροί τε μαχηταί,

Αλλήλοις τ' ἐκέλευον ἐλαυνέμενοι αἱ δὲ ἄρα νῆες

Ωκύτεραι κρατηνῶν ἀνέμιων, ταχυπεῖδει ρίπη

Ιλιον εἰσανάγοντο Ποσειδάωνθεος ἀρωγῆ.

Ενθάδε δὴ τεξοὶ τρότεροι κίονοι οἱ δὲ ἐλέλειφθεν

Ιππῆες κατόπισθεν, ὅπως μὴ Τρώιοι ἵπποι

Λαὸν ἀνατίσσωσιν ἀειρομένω χρεμετισμῷ.

530

Οἱ δὲ ἔτεροι γλαφυρῆις ἀπὸ γατέρος ἔρρεον ἵππα

Τευχησαὶ βασιλῆες ἀπὸ δρυὸς οἴα μέλισσαι,

Αἵτ' ἐπεὶ οὖν ἐκαμόν τολυχανδέθεον ἔνδοντι σίμβλα,

Κιρὸν ὑφαίνεσσαι μελιδέα Φωλάδι τέχνη,

Ες νομὸν εὐγυάλοιο, καὶ ἄνθεστν ἀμφὶ χυθεῖσαι

535

Νύμασι τημαίνεσι ταρασείχοντας ὁδίτας·
Ως Δαναοί, κρυφίοι λόχοι κλιτίδας ἀνέντες,
Θρῶσκον ἐπὶ Τρέσσοι, καὶ εἰσέτι κοῖτον ἔχοντας
Χαλκείς θανάτοιο κακοῖς ἐκάλυψαν ὀνείροις.

Νύχετο δ' αἴματι γαῖα, βοὶ δ' ἄλληκος ὁρώρει

540

Τρώων Φευγόντων· ἐξένετο δ' ΙλιΘ οἵη
Πιπλόντων νεκύων· τοὶ δ' ἀνδροφόνῳ κολοσυρτῷ
Εὔζονοι ἔνθα καὶ ἔνθα μεμηνότες οἴα λέοντες,
Σώμασιν ἀρτιφάτοισι γεφυρώσαντες ἀγυιάς.

Τρωιάδες δὲ γυναικες ὑπὲρ τεγέων αἴσται,

545.

Αἱ μὲν ἐλευθερίης ἔρατῆς ἔτι διψάσαι

Αὐχένας ἐς θάνατον δειλοῖς ἐπέβαλλον ἀκοίταις.

Αἱ δὲ φίλοις ἐπὶ τωσὶ, χελιδόνες οἵα τε κεφαλαί,

Μιτέρες ὠδύροντο. νέν δὲ τις ἀσπαίροντα

Ηΐθεον κλαύσασα θανεῖν ἔσπευδε καὶ αὐτή·

550

Οὐδὲ δορυκτήτοισι διμῆ δεσμοῖσιν ἔπεσθαι

Ηΐθελεν, ἀλλ' ἔχόλωσε καὶ οὐκ ἐθέλοντα Φονῆα,

Καὶ ξυνὸν λέχος ἔσχεν ὁφειλομένῳ ταρακοίτη.

Πολλαὶ δὲ ἡλιτόμηνα καὶ ἄπνοια τέκνα φορεῖσαι,

ΓασέρΘ ὡμοτόκοιο χύδην ὠδίνα μεθεῖσαι,

555

Ρηγεδαναὶ σὺν τωσὶν ἀπεψύχοντο καὶ αὐταί.

Παννυχίν δὲ ἔχόρευσεν ἀνὰ πόλην, οἵα θύελλα,

Κύμασι ταφλάζσα τολυφλοίσσεις τολέμοιο,

Αἴματος ἀκρήτοιο μέθης ἐπίκωμος Ενυώ.

Σὺν δὲ Ερις, ψρανόμηκες ἀνατησασα κάρινον,

560

Αργείας ὁρόθυνεν· ἐπεὶ καὶ Φοίνιος Αρις

Οὐέ μὲν ἀλλὰ καὶ ὡς τολέμεις ἐτεραλκέα νίκην

Ηλθε Φέρων Δαναοῖσι καὶ ἀλλοπρόσαλλον ἀρωγύν.

Ιαχε δὲ γλαυκῶπις ἐπ' ἀκροπολῆος Αθίη,

Αἰγίδα κινήσασα Διὸς σάκος ἔτρεμε δ' αἰδίηρε 565

Ηρις σπερχομένης ἐπὶ δ' ἔβραχε γαῖα βαρεῖα,

Παλλομένη τριόδοντι Ποσειδάνωνος ἀκωκῆ.

Εφριξε δ' Αἴδης, χθονίων δ' ἔξεδραμε θώκων,

Ταρβίσας μῆπτο τι, Διὸς μέγα χωσαμένοιο,

Πᾶν γένος ἀνθρώπων κατάγη θυχοσόλος Ερμῆς. 570

Πάντα δ' ὅμοιοι κινεῖτο, Φόνος δὲ τις ἄκριτος ἦε.

Τὰς μὲν γὰρ Φεύγοντας ἐπὶ Σκαιῆσι τύλησι

Κτεῖνον ἐΦειωτες· οὐ δέ εἰς εὐηῆς ἀνοράσσας,

Τεύχεα μαζεύων, δυνοφερῆ τερικάππεσεν αἰχμῆ.

Καί τις υπὸ σκιόεντι δόμῳ κεκρυμμένος ἀνήρ 575

Ξεῖνος ἐὼν ἐκάλεσσεν, διόμενος Φίλον εἶναι.

Νύπιος, τὸ μὲν ἔμελλεν ἐντεῖ Φωτὶ μγῆναι,

Ξείνια δέ ἔχθρὰ κόμισσεν. ὑπὲρ τέγεος δὲ τις ἄλλος

Μύπω ταπιλίνων τι θῶ διέπιπλεν οἰς.

Καί τινες, ἀλγηρῷ κραδίνι βεβαριότες οἴνῳ, 580

Εκπλαγέες τωτὶ δοῦπον, ἐπεγόμενοι καταβῆναι,

Κλίμακος ἔξελάθοντο, καθ' ὑψηλῶν τε μελάθρων

Εκπεσον ἀγνώστοντες, ἐπαυχεώντες δὲ λυθέντες

Αεραγάλους ἔάγμσαν· ὅμετος δέ ἔξηρυμεν οἴνος.

Πολλοὶ δέ εἰς ἔνα χῶρον ἀολλέες ἐκτείνοντο 585

Μαρνάμενοι· τολλοὶ δὲ διωκόμενοι κατὰ τύργων

Ηριπον εἰς Αἴδαιο, ωανύσατον ἀλμα θορόντες.

Παῦροι δὲ σενῆς διὰ κοιλάδος, οἵα τε Φῶρες,
Πατρίδος ὀλλυμένης ἔλαστον χειμῶνα Φυγόντες.

Οἱ δὲ ἐνδον ὠλέμω καὶ αχλύι κυμαίνοντες, 590
Ανδράστιν οἰχομένοις καὶ τὸ Φεύγαστιν ὁμοῖοι,
Πίπιον ἐπ' ἀλλήλοισι τόνις δὲ χάνδανε λύθρον,
Ανδρῶν χιρεύσσα, περιπλήθεσά τε νεκρῶν.

Οὐδὲ τι Φειδωλή τις ἐγίγνετο, Φοιταλέη δὲ
Σπερχομένοι μάστι Φιλαυρύπνοιο κυδονική, 595
Οὐδὲ θεῶν δύπιν εἶχον ἀδεσμοτάτης ὑπὸ ριπῆς,
Αθανάτωι δὲ ἐχρησαντινόντες αἴματι βωμάτες.
Οικτρότατοι δὲ γέροντες ἀτιμοτάτοισι Φόνοισι
Οὐδὲ δρόι κλείνοντο, χαμαὶ δὲ ικετήσια γυῖα
Τενάμενοι τολμοῖσι κατεπείνοντο κάρησι. 600

Πολλὰ δὲ νήπια τέκνα μηνυθαδίων ἀπὸ μαζῶν
Μιτέρος ἡρπάζοντο, καὶ τὸ νοέοντα τοκίων
Αιμπλακίας ἀπέτινον ἀνημέλητο δὲ γάλακτο
Παιδὶ μάτιν ὀρέγυστα χοὰς ἐκόμισσε τιθῆται.
Οἰωνοί τε κύνες τε κατὰ πλόλιν ἄλλοτεν ἄλλοι 605
Ηέριοι τε πεζοί τε συνέσιοι εἰλαπινασαί,
Αἴμα μέλαν τίνοντες, αἱμείλιχον εἶχον ἐδωδήν.

Καὶ τῶν μὲν κλαγήν Φόνον ἐπνεεν· οἱ δὲ ὑλάσοντες
Αγρια κοπτομένοισιν ἐπ' ἀνδράστιν ὡδύροντο,
Νιλέες, τὸ δὲ ἀλέγιζον ἐπειδὲ ἐρύουντες ἀνακλαίσι. 610
Τὰ δὲ γυναιμανέτο τωτὶ δώματα Διοφόβοιο
Στελλέσθην Οδυσσές τε καὶ εὔχαιτις Μενέλαος,
Καρχαρέοισι λύκοισιν ἐσκότες, οἵδες ὑπὸ νύκτας.

Χαιμερίν Φονώντες ἀσπιράντοις ἐπὶ μύλοις
 Οἴχονται, κάματον δὲ κατατρύχεστι νομίων. 615
 Ενθα δύω τερρέοντες ἀπειρεσίοισι ἔμιχθεν
 Ανδράσι δυσμενέεσσι· νέι δὲ ἡγείρετο χάρμη,
 Τῶν μὲν ἐπορυμένων, τῶν δὲ ἀνέδεν ἐκ θαλάμοιο
 Βαλλόνιων λιθάκεσσι· καὶ ὠκυμόροισιν ὅισοῖς.
 Αλλὰ καὶ ὡς ὑπέροπλα καρῆτα τιργώσαντες 620
 Αρρύποις κορύθεσσι, καὶ ἀσπίσι κυκλώσαντες,
 Εἰσέθορον μέγα δῶμα· καὶ ἀντίβιον μὲν ὅμιλον
 Θῆρας δειμαλέος ἐλάων ἐδαίξεν Οδυσσεύς.
 Ατρεΐδης δὲ ἐτέρωθεν ὑποπίζαντα διώξας
 Διήφοβον κατέμαρψε, μέσην κατὰ γασέρα τύλας, 625
 Ήπαρ ὀλυσθηρῆσι συνεζέχεε χολάδεσσι.
 Ως δὲ μὲν αὐτόθι καῖτο λελασμένος ἵπποσυνάων.
 Τῷ δὲ ἐπετο τρομέσσα δορυκτήτη ταράκοιτις,
 Αλλοτε μὲν χαίρεσσα κακῶν ἐπὶ τέρμασι μάχθων,
 Αλλοτε δὲ αἰδομένη τότε δὲ ψέ τερρών ὡς ἐν ὀνείρῳ 630
 Λαδρίδιον σενάχεσσα φίλης μιμνύσκετο τάττεις.
 Αἰακίδης δὲ γέροντα Νεοπλόλεμος Βασιλῆα
 Πήμασι κεκιηῶτα ταρέ Εριείω κτάνε βωμῶ,
 Οἴκτον ἀπωσάμενος τατρώιον· οὐδὲ λιτάων
 Εκλυεν, 8 Πιλῆος δρώμενος ἥλικα χαίτην 635
 Ηιδέσθ, ἵς ὑπὸ θυμὸν ἀπέκλασεν, ιδε γέροντος,
 Καὶ τερρέων βαρύμανις, ἐφείσατο τοπρὸν Αχιλλεύς.
 Σχέτλιθ, ἵ μὲν ἔμελλε καὶ αὐτῷ τόποις ὅμοιθ
 Εσσεσθαι ταρέ βωμὸν ἀληθέος Απόλλωνος,

Υιερον ὅππότε μν, ζαδές διλήμμαν νης, 640
 Δελφὸς ἀνὴρ ἐλάσσας ιερῆς κατέπεφνε μαχαίρην.
 Η δὲ κυβιζήσαντα διμερίων ἀπὸ τούργων,
 Χειρὸς Οδυσσῆος ὄλοὸν μένος ἀδρίσασα
 Ανδρομάχη, μηνύωρον ἐκώκυον Αγυάναντα.
 Κασσάνδρην δὲ ἥσχυνεν Οἰλῆος ταχὺς Αἴας, 645
 Παλλάδος ἀχράντοιο Θεῖς ὑπὸ γύνα τεστσαν.
 Η δὲ βίην ἀνένευσε, καὶ ἡ τοπρόσθεν ἀρηγῶν
 Ανδ' ἐνὸς Αργείοισιν ἔχώσατο ταῖσιν Αθῆναι.
 Αἰνέαν δὲ ἔκλεψε καὶ Αγχίστη Αφροδίτη,
 Οἰκτείρεσσα γέροντα καὶ νιέα, τῆλε δὲ τάττεις 650
 Αὔσονίν επένεισσε· Θεῶν δὲ ἐτελείετο Βελλή,
 Ζηνὸς ἐπανήσαντος, ἵνα κράτος ἀφθιτον εἴη
 Παισὶ καὶ υἱωνοῖσιν ἀρηγίφιλης Αφροδίτης.
 Τέκνα δὲ καὶ γενεὴν Αὐλίνορος ἀντιθέοιο
 Ατρεΐδης ἐφύλαξε, Φιλοξένοιο γέροντος 655
 Μειλιχίης τροτέρης μεμνημένος, ἵδε τραπέζης
 Κοινῆς ἡ μη ἔδεκτο γυνὴ τρηπεῖα Θεανώ.
 Δειλὴ Λαοδίκη, σε δὲ τατρίδος ἐγγύδι γαῖης
 Γαῖα τεριπλύζασσα κεχινότι δέξατο κόλπων
 Οὐδὲ σε Θισέδης Ακάμας, τὸ δὲ ἄλλος Αχαιῶν 660
 Ηγαγε λιδίην· ἔθανες δὲ ἀμά τατρίδι γαῖη.
 Πᾶσαν δὲ οὐκ ἀν ἔγωγε μόδας χύσην ἀείσαιμι,
 Κρηνάμενος τὰ ἔνατα, καὶ ἄλγεα νυκτὸς ἐκείνης·
 Μεσάων ὅδε μόχθος· ἐγὼ δὲ ἀπερ ἵππον ἐλάσσω
 Τέρματος ἀμφιέλισταν ἐπιψκύθσαν ἀοιδήν. 665

Αρτὶ γὰρ ἀντολίθεν ἀπόσσυτος ὥκεανοιο
 Ήρέμα λευκαίνεσσα κατέγραφεν ἡέρα τολλήν,
 Νύκτα διαρήξασα μιαιφόνον, ἵππότις Ήώς:
 Οἱ δὲ ἐπαγαλλόμενοι τολέμις ὑπεραυχέει νίκη
 Πάντες ταπιλαίνεσκον ἀνὰ πλόλην, εἴ τινες ἄλλοι 670
 Κεύθομενοι Φεύγεσσι Φόνης τανδήμιον ἄτην.
 Άλλ' οἱ μὲν δέδμηντο λίνω θανάτοιο τανάγρω,
 Ιχθύες ως αἰλίησν ἐνὶ φαμάδοισι χυθέντες.
 Αργεῖοι δὲ ἀπὸ μὲν μεγάρων νεοτευχέα κόσμου 675
 Εξέφερον, νηῶν ἀναδήματα, τολλὰ δὲ ἐρύμων
 Ήρπαζον θαλάμων κειμήλια: σὺν δὲ γυναικας
 Λιγδίας σὺν τωσιν ἄγον τωτὶ νῆας ἀνάγκη.
 Τείχεσι δὲ πολιόρκευον ἐπὶ φλόγη θωρήξαντες,
 Εργα Ποσειδάωνος ἦν συνέχευον ἀύτμη.
 Αύτῷ καὶ μέγα σῆμα Φίλοις ἀξοῖστον ἐτύχθη 680
 Ιλιος αἰθαλόεσσα· τυρὸς δὲ ὀλεσίπτολην ἄτην
 Ξάνθος ἵδων ἔκλαυτε γοῶν αἰλιμυρέει τηγῆ,
 Ήφαίσω δὲ ὑπόδεικν ἀτυζόμενος χόλον Ήρις.
 Οἱ δὲ Πολυξένης ἐπιτύμβιον αἷμα χέοντο,
 Μῆνην ἰλασσόμενοι τεθνεότος Αἰακίδαο. 685
 Τρωϊάδας δὲ γυναικας ἐλάγχανον, ἄλλα τε τάντα
 Χρυσὸν ἐμοιρήσαντο καὶ ἄργυρον οἵσι βαθείας
 Νῆας ἐπαχθίσαντες ἐργυδόπτη διὰ τώντα
 Εκ Τροίης ἀνάγοντο μόθον τελέσαντες Αχαιοί.

Ըստուն քուստին տեմելուն շնորհաց
անուն աշխե սպասութեան առաջնորդ անց H
շնորհ պատմա առնվազաւ առաջնորդ անց A
անց պատմա առնվազաւ առաջնորդ անց 6 10

186 **Музыка** в **литературе** **и** **искусстве** **XX** **века**

• Since the 1960s, the number of people
• with HIV/AIDS has increased by 100%.

N O T Æ.

V. 2. ΚΑΙ λόχου—Similiter *Eurip.* Ξεστὸν λόχον Ἀργείων—*Tro.*
538. *Musg.*

V. 2. Εργον Αθηνῶς—Hoc est, quod fabricavit *Epeus Minervæ* consilio. Hic scribendi modus haud insolens est apud Poetas: similiter *Apoll. Rhod.* de nave *Argo*—

Αὐτὴν (sc. Minerva) γαρ καὶ νῦν θοὴν κάμεν σὺν δὲ οἱ Αργος
Τεῦχεν Αρεστορίδης, κείνης ὑποθημοσύνησι. I. 111. et v. II. 1187.

Videas etiam *Virg. AEn.* II. 15, Et *Heynii Notam.* Et *Eur. Tro.* 10.

V. 3. Hunc Versum omittit A.

Δια μυθον—in Reimari MS. Διαμυθον. *Merrick.*

Ib. πολὺν δια μυθον ανεισα—*longo sermone omisso*—sc. de Belli priori parte, quam satis descriperat *Homerus.* Poeta noster solùm sibi proponit Τερμα πολεμον, ut rectè observavit *Merrickius* in *Anglicis Adnotationibus.* Ita *Virg.*

Et breviter Troja supremum audire Laborem—AEn. II. 11.

Pro ανεισα *Dausqueius* existimat legi posse αεισαι. *Mer.* sed perperam. Fortè vox δια (ut perbenignè me admonuit per Litteras eruditissimus noster *G. Wakefield*) stat sola, ab omni casu sejuncta; sicut *Ang. letting drop through.*

V. 4, 5. αρχαιων εριν ανδρων—κεκριμενω—Hunc locum ita emendat Cel. *Wakefield*, in novâ Edit. *Virgilii Georg.*—αρχαιων—κεκριμενω; et subjicit—“ αρχαιων ανδρων, ut *Apoll. Rhod.* I. i.

“ Αρχόμενος σέο, Φοῖβε, παλαιγενέων κλέα Φωτῶν

“ Μυῆσμας.

“ *et τῷ κεκριμένῳ πολεμοὶ—PER BELLUM DIJUDICATAM—nihil novi elegantius et magis ATTICUM leporem sapiens.*” Virg. Georg. III. 538.

Evidem primæ Emendationi lubentè assentior; sed secunda haud æquè mihi adridet; nam (pace talis critici) vox *κεκριμένη*, ut opinor, valet *fermè ad finem perducto—in ipso finis articulo—* sim. inf. 379. *πολεμοὶ λυθετος.*

V. 6, 7, &c.

*Fracti bello, fatisque repulsi,
Ductores Danaum, tot jam labentibus annis, &c.* AEn. II. 13.

“ *Fatale erat, non nisi post novem annos Trojam capi.* V.
“ *Il. β. 313, sqq.*” Heyne ad locum. V. Il. β. 134, 5.

V. 10. *ενοπη—ενιπη.* A.—Sæpissimè hæc voces inter se confusæ sunt.

V. 11. *ρηχθεισα*—Ita optimè A. In editis perperam legitur *λυθεισα*; prima enim syllaba hujus vocis brevis est. Priorem quidem vocis *λυω*, et *τιω*, et similium modò corripi, modò produci nullus dubitet; sed non idem intellige de Aoristo secundo. Videas rationem prosoediacam apud doctissimi *Dawesii* Misc. Crit. p. 166, Edit. *Burgesii*.

V. 13. *κατερεον*—Ita in hujusmodi verbis cum simplici ε scripsi; duplex enim ε metri sufficiendi causâ in Poetarum scripta imperitè est invecta, ut reetè observat *Dawesius*, Misc. Crit. p. 160, qui hujus verbi et similis potestatem esse affirmat *επωρεινεν*.

V. 13. *ιοι—ιστοι.* A.

V. 14. *ανευθεν—ανερθεν*, MS. Reim. Mer.

V. 15. κατω μυούτες—Pro hâc Lectione duas conjecturas proponit Merrickius—οικτρα κατω νευούτες, vel οικτρα κατημυούτες; et exempla ex *Apoll. Rhod.* profert

Στάν δὲ κατω νεύσαντες ἐπὶ χθονός	ii. 683.
κατημύσσιν ἔραξε.	iii. 1400.
κατημυσσαν δ' αχέσσοι	ii. 862.

Θυμὸν

Harum quidem secunda et mihi in mentem venerat; sed vulgata Lectione rectè se habet. Fraudus fuit Merrickio prosaica versio *Frischlini*—miserè nictantes deorsum: vox autem μυω non solum ad oculos refertur, sæpè ad labra—

—'Αι δ' ἐπέμνεαν Ἀθηναίν τὲ καὶ Ἡραν. II. d. 20.

ubi Schol. Μεμυχότι τοῖς χέλετιν ἐπεπτέναξαν.—Postremò adeas *Hesycbium*, καταμυσσον—κατακυψον, et μυει, πιπτει, κλωνεται. Hinc locum interpretor cum *Bandinio*—flebilis̄ caput demittentes.

V. 15. 16. ομοζυγας εστερον ιππυς, &c.—Per pulchra est hæc Imago, et quam optimi Poetæ exprimere haud dignati sunt. *Virg. Georg.* iii. 517. ubi v. *Heyne*.

It tristis Arator

Marentem abjungens fraternal morte juvencum.

Apud *Homerum* plorant *Achillis* Equi *Patrocli* mortem.

"Ως μένον ασφαλέως περικαλλέα δίφρου ἔχοντες,
"Ουδεὶς ἐνισκήψαντε καρῆτα δάκρυα δὲ σφιν
Θερμὰ κατα Σλεφάρων χαράδις ρέε μυρομένοισιν
"Ηνιόχοιο πόθῳ"—II. g. 436. ubi plura in *Barnesii* Annotatione. Vid. etiam *Angl. Adnot. Mer.*

V. 16. αυτης—Ita MSS. tres—A. B. et Reim. Legunt *Stepbanus*, *Bandinius*, aliique, αυτην.

V. 17. κατεχων—εχων. B. μεν εχων. A.

V. 20. *εχθρον*—Forsan hæc vox nihil aliud valet quam *inimicum*, ut usurpatur a *Virg. Æn. i. 123.*—*Mer.* Si aliter accipienda sit, alludit ad notum *Epig. V. Suid.* in voce *τειρησαν*.

Παρ' Ἐκτορος δώρημα δυσμενεστάτη. *Soph. Aj. 662.*

V. 21. *νφ* Ἐκτορος *ελκυθμοισι*—“ Post verba luctum significantia *Tryphiodorus* plerumque utitur præpositione *ετι*. Vid. v. 18, 23, 428, &c. quare forsitan et hic legendum est, *νφ* *Ἐκτορος ελκυθμοισι.*” *Mer.*—Et quin ita legendum sit nullus dubito, præsertim cum hæc præpositiones *ετι*, *ατο*, *υτο*, non raro inter se permixtæ sunt. Untum exemplum ex *Euripidis Medeâ* proferre liceat.

Loquitur Medea.

Κορύθιαι γυναικες, ἐξηλθον δόμων,
Μή μοι τι μέμφοσθ. οἵδα γάρ πολλὰς βροτων
Σεμνῆς γεγῶτας, τὰς μὲν ὄμματων ἄπο,
Τὰς δὲν θυραιοις· οἱ δὲν αὐτοὶ ησύχα ποδὸς
Δύσκλειαν ἐκτήσαντο καὶ ραθυμίαν.

217.

Ille, qui mendam in præpositione *ατο* latere non videt, adeat egregiam Adnotationem Critici, Græcis Litteris apprimè eruditæ, *Brunck*; qui, cùm nulla adpareat oppositio inter *τυς* *μεν* *ομματων ατο*, et *τυς δὲν θυραιοις*, legendum proponit *ομματων ετι*. Certè quidem hæc emendatio non est spernenda; sed liceat mihi (pace hujus dixerim) alteram emendationem doctissimi nostri *Wakefield*, in publicum proferre—*ομματων υτο*—quæ ad Romanorum *sub oculis* optimè respondet, et a vulgata *ατο* non longè recedit.

V. 23. *τενθεσ*—*τενθει*. B.

V. 26. *μεν ετεμψεν*—Ita A. B. et MS. Reim. In editis *τεμψεν μεν*—

V. 27. Δηρι δε—*Vox* δε hīc est penitū otiosa: legendum igitur opinatur *Wakefield*, et rectē, ni fallor, δηρατι; invenitur enim in versu abhinc secundo et sqq. δε quae respondet ad μη in versu 25. Porrò verba (τον ποτε — τυνη) uncis sunt includenda.—Inter v. 27 et 28. alias inseritur in A.

Αἴματις δακρύστας ἐχύθη πατρώτος ανίρ.

V. 28. Καὶ δολινη—Καὶ δ' ὡμην. A.

V. 30. Προ ἡραντην repone mecum ἡρανη, ut cum μητηρ conveiat. *Vox* ἡρανη fermè otiosa est, et litteram ν subreptitiam esse ex sequenti Νεφελην planè patet. *Hom.* Ηως μεν ρα θεα—Il. C. 48. cui ἡρανη respondet.

V. 30. ενεδύσατο—Ita invitis codicibus eruditii *Merrickii* conjecturam secutus edidi—olim ενεδύσατο—“Αναδύεσθαι est “*excedere, emergere, ανεδύσατο κύμα θαλάσσης.* Il. I. 496. “*emersit ex undâ maris.* In hoc autem *Trypbiодori* loco re- “*quiritur vox contrariae significationis, ideoque legendum “*cenīeo νεφελην ενεδύσατο, nubem induit*—Vid. *Hom.* Il. XIV, “350, et XV, 307.” *Merr.* Quibus addi possunt, Il. C. 578. et γ. 328.*

Ib. Μεμνονος—μητηρ—Ηως—Γίγνεται δε ἐξ αὐτῶν (*Aurora* et *Titbono*) παις Μίμων—Schol. ad Il. λ. 1. v. plura apud *Merr.* et *Æn.* I. 751.

Nunc, quibus Aurora venisset filius armis.

V. 31. Perperam *Frischlinus* vanum ob metri timorem reponendum vult υποκηευσατα vel υπαικευσατα; non eruditissimum *Brunckium* habuit idem timor, cum scribendum statueret Αργος υποδεισα—(*Apoll. Rhod.* III. 318.) et ισκεν υποσαινω (ib. IV. 410.) et mille alia loca, ubi ineptias vulgatas υποδει. et υποσσ. optimè dedit portare ventis in Mare Creticum. De verâ horum verborum potestate, vid. *Dawesii Miscell. Critic.* p. 160 et

168. et sup. ad v. 13. MS. A. legit ὑποκλεψασα, nec minus bene.

V. 31. ηματος—Κριτικωτατος noster *Wakefield* pro ηματος proponit ομματος, quod spectat et ad Matutinum et ad Deam. Vid. ejus *Sylvam Criticam* de voce ομμα, sect. 48. et *Suid.* in voce ομμα—Præterea, το επιθετον—κατηφεος—mea quidem sententiâ, melius ad ομματος spectat quam ad ηματος. V. *Stepb. Thes.* de κατηφεος—*Inf.* 516. περιτροχον ομματος αυγην.

V. 33. περι κυκλω—Emendat *Wakefield* ad *Virg. Georg.* I, 234. περικυκλου.

Ib. αθηλεος ομφακα μαζε — ευθηλεος ομφακα μαζε. B. De variis vocis αθηλεος significationibus, v. *Merr.* Idem eruditus *Criticus de Virginum papillarum* cum uvis comparatione plurima exempla concessit:

V. 34. παρθενον—Ita optimè A. perperam vulgo παρθενον.

V. 35. χορον—Emendationi *Wakefieldiane* μονον nequam assentior. Simili sensu voce θιασον utitur *Eurip. αστιδοφέμονα θιασον* ξυσπλαν, *Phæ.* 824.

V. 36. απεσκεδασε—Inutilem v abjecimus—απεσκεδασε νεφος—*Apoll. Rhod.* III. 214. *Brunck.*

Ib. νεφος ανδρων—Hoc est, multitudinem ingentem; et hoc scribendi modo nihil frequentius.

—νεφος ειπετο πεζων. II. 8. 274. ubi vide *Barnes.*

“Οστον δυσμενεων ανδρων νεφος αμφιδιδην

“Εινεκα σεν————— *Apoll. Rhod.* IV. 397.

νεφος αστιδων. *Eur. Phæ.* 261. *Nimbus Peditum, Virg. Aen.* VII. 793.

V. 37. Deest in B.

Ib. υποστας—Ita optimè A. et Edit. Oxon.—Perperam in Editis αποστας—

Ουδὲ αὐδρὸς ἀν δύνατος ὑποστηναι οἶλος. Eur. Herc. Fur. 1353.

Haud absimiliter voce αναμεινας utitur *Pindarus*.

————— ἐναριμέροτον ανα-
μεινας ἀρχον Αιθιότων Μεμνονα. Pyth. VI. 30.

Ita hunc locum (ut obiter moneam) restituit *Daweshi* Acumen, p. 42; in Editis sic corruptissimè se habet,

————— εναριμέροτον αμμει-
νας στραταρχον————

In primâ Edit. Ald. (quæ penes me est) legitur uti conjecterat *Daweshi*, nisi quod habet εναριμέροτον; et hanc Lectionem, insertâ γε, a quâ non abhorret ipse Criticus, certè præfero. Plura quidem sunt loca in hâc Edit. Ald. quæ *Daweshianarum* Emendationum aliquot strenuè firmant. Sed hæc non ad *Tryphiodorum* pertinent; igitur desinō.

V. 45. εως ξενος—εως ξενος. Aldus, Neander, et MS. Reim. Mer.

V. 52. Μηπω—ιαλιξω—similiter *Apoll. Rhod.*

Σὺν δὲ καὶ Οἰνείδης ἐναριθμίος αἰζηνοῖσιν
Ἄνδρασιν, οὐδέ τερ ὅστον ἐπανθίσιοντας ιούλους
Ἄντελλων. III. 518.

————— *flaventem primâ lanugine malas.* Virg.
Plura apud *D'Orville Char.* p. 29.

V. 53. νεος—παλεμιστης. Alludere videtur ad nomen Νεω-
ταλεμος. V. Mer.

V. 54-5. Ηλθε δὲ καὶ οὐ. τ. λ.—Ita optimè legit A. nisi quod habet Αθηνῶν pro Αθηνῃ. Omnes Interpretes et Critici, quamvis in hoc loco multūm et sāpē versati, tamen frustrā sudaverunt; et si fuitiles illorum labores videre cupias, adi Editionem Oxon. Tot variis opinionibus ortum dedit illa pessima, nec sensu, nec metro integra, vulgata lectio—

Ηθελε καὶ Δαναοῖς νέον (ετ νέος) βρέτας αὐγὸν ἀγεσθας
Λόστη μὲν εἴσα φιλης ἐπίκερος Αθηνῶν.

Locum, prout nunc edidi, verum esse et genuinum non dubito; præsertim cum talis adstat Fautor qualis celeberrimus Heyne, ille longè præstantissimus Virgilii Editor—“ Ita sponte
“ et volentem sequutam esse Palladem alii memoraverunt. Vid.
“ Ovid. Fast. VI. 431. In quem sensum Tryphiodori v. 54
“ ex lectione Cod. Medic. (secus quam Lennep. ed. Colub.
“ v. 196 volebat) est constituendus.

“ Ηλθε δὲ καὶ Δαναοῖσιν εὸν βρέτας αὐγὸν ἀγεσθα,
“ Λόστη μὲν εἴσα, φίλοις δὲ ἐπίκερος Αθην. h. e.

“ Furto quidem abducta, Achivis tamen propitia.” V. Exc. IX.
ad Aen. II.

V. 56. Vid. sup. v. 2. et Heynii Exc. III. de Equo Trojano ad Aen. II. 15, 16.

V. 61. αραρυσαν—Ita rectē (ex MSS. ut opinor) legitur in Edit. Band.—perperam αραρυα;—Fraudi fuerunt Editoribus, ut videtur, voces εὐρυτάτης πλευρῆς scriptæ quasi genitivi singulares, cùm verē sint dativi plurales. De hac constructione inf. 77. et Apoll. Rhod. I. 946.

V. 62. Post Κοιλαννας in Edit. Band. Stepb. et Porti, inseritur particula δ—sed sequor Merr. Ald. Neand. et MS. Reim.

Cum hâc descriptione confer *Hom. Od. 2. 243. x. λ. et Eur. Troad. 542.* monente *Merr.*

V. 64. στηθεσσιν—Ita MS. Reim. vulgò στηθεσφιν.

V. 65. επιρήνας—V. sup. v. 13.

V. 66. Sæpissimè Noster ab *Apollonio Rhodio* mutuatur.

Ἐξ ἀλὸς ἡπειρόνδε πελάριος ἀνθορεν ἵωτος,
Ἄμφιλαφῆς, χρυσέης μετήρος αὐχένα χαιταῖς. IV. 1365.

V. 67. κατεσφενγίζετο δεσμω.—V. *Nonni Dionys. XV. 368. et XXVI. 261. Mer. in Indice.* Certè quidem hæc φεατος est duriuscula; sed cum plures sunt hujusmodi apud Nostrum (inf. 341), corrigere est nefas, et levior fit patientiâ.

V. 69. αμεθυστε—αμεθυσν. B. αμεθυσσν. A.—Hæc variatio haud infrequens est. V. *Hesych. et Stepb. Thes.*

V. 70. Τωδ' επιμιγομενων χ. λ.—“*Ald. et Neand. Tωδ' επι μισγομενων διδυμοις—διδυμοις* etiam legitur in MS. *Reim.*” *Mer.* Nulla apud *Band.* variatio, nisi quod A. habet αμαργυματι.

V. 71. Γλαυκων—Ita rectè A. in Editis γλαυκω.

V. 76. επνε' αυτην—ερρεεν αηρ. A.

V. 78. μενειν σαλπιγγος ακρην—Sic benè A. et in hanc correctionem inciderant *Frisch. Rhod. et Mer.*—Perperam vulgò ακρειν. Cl. *Wakefield* (cui hæc emendatio vix satisfacit) ad *Virg. Georg. III. 83.* hunc locum ita corrigit, μελος σαλπιγγος ακρειν—quam correctionem (uno Manuscripto favente) certè amplexus essem. Voce ακρη simili sensu utitur *Homerus*—

————— ἵκαλεν δὲ τε γίγνεται ακρην. II. π. 634.

Quod ad tubarum in Trojano Bello usum attinet, eandem prolepsin habet *Virg.* aliisque,

Exoritur clamorque virūm clangorque tubarum. *Æn.* II. 313.

Denique cum hoc loco comparetur *Sopb.* El. 25. et vid. sup. v. 12.

V. 79. *Νωτα δ'*—Sic benè A. et sic edidi, quoniam vocula δε (quam omnes MSS. habent) desiderari videtur. *Νωτω δ'* ομοί. B. *Νωτωδ'* et *Νωταδ'* MS. *Reim.* in editis *Νωτον ομοί.*

Ib. *εαχιν υγρην*—Hunc locum haud ineleganter provocat Criticus *Wakefield* ad *Virg.*—*flexi acantbi*—*Georg.* IV. 123.

V. 82. *γναμπτοισις καθελκομενη*—*γναμπτοισιν επερχομενη.* A.

V. 83. *Οιδε ποδες*—Ita optimè A. B. et MS. *Reim.* vulg. οιδε ποδες. Vox *εαλιος* significat vel *varius* vel *velox*. V. Annot. *Mer.*

V. 84—*Απτερος*—*ταχυς*—*Hesyc.* *απτερως*—*ομοωτερως*, *ταχιως.* *Lycopb.* *Schol. Caff.* 627.

V. 86-8. *αχαλκεις*—*χαλκω*—Certè quidem misera hæc est ταυτολογια; et noster *Wakefield* corrigit *αλαμπεις*. Sed vide sup. v. 67.

V. 88. *κρατερωνυχι*—*κρατερον οχη*. B. et MS. *Reim.* qui etiam habet *κρατερονυχι*.

V. 90. *αιδηλος* x. λ. Nom. absolutè sumptus—ut inf. v. 92. V. II. α. 171. et γ. 211, &c.

V. 92. Ita edidi Manuscriptum A. secutus. *Vulgæ*
Ηδ' αναλυομένη τε και ἐμπειρος αἰὲν ἴσσα.

In Manuscripto B. legitur *τεὸν ἐμπειδὸν εἰναὶ ἵστα*, et “in MS. Reim. “*ἐμπειδὸν εἰναὶ ἵστα*: sed *τῷ εἰναι* superscribitur *εἰν*, et in margine “*adjicitur hæc notula; τοις ἐμπειδὸν ἐις ἵστα*,” Merr.

V. 95-6. Hi duo versus, quos ex optimo Manuscripto A. ita edidi, vulgo *ex librarii errore* sic leguntur, in unum contracti Hypermetron.

Ἄνθει τῷρφυρέοισι λύκοισιν ἀναγκάσιοιο χαλινῷ.

Hinc orta est emendationum cohors, quam recenseas (si tanti sit) apud Merr.—Vox *ἀναγκάσιος* usurpatur hoc sensu a Theocrito *Δεσμῷ ἀναγκάσιου*. Idyl. XXIV. 33.

V. 97. *Κολλησας*—Sic B. et MS. Reim. in plurimis edd. legitur *κλητσας*.

Ib. *αργυροδιεῖ*—Legendum proponit Merr. *αργυροειδεῖ*, sed perperam; benè enim exprimit *vox αργυροδιεῖ*—*æris splendidas élicias*.

V. 98. *Αυταρ*.—Ita A. B. et MS. Reim. Vulgo *αυτος*.

V. 99. *εῦχημιδα*.—*benē radiatam rotam*—sim. Hom. *κυκλα* *εκτακημα*. Il. ε. 723. Mer. in Indice.

Tryphiodorus hic præter casam fugit. Pedibus Equi subjicit rotas, ut facilius intra muros ducatur; sed inf. v. 289. *Sinon Trojanis* dicit—*res Græcas meliores esse evasuras, si equus A CAMPO NON AMOVEATUR*. *Virgilio* aliter visum est; apud illum *Trojani* ipse rotas supponunt.

*Accingunt omnes operi, pedibusque rotarum
Subiiciunt lapsus.* Æn. II. 235. V. Ang. Not. Mer.

V. 102. *Φοῖω*—Criticus nescio quis vult *λοΦω*; et noster Wakefield conjicit *Φοη*. Sed mihi cum Merrickio (Not. Ang.) magis arridet vulgata *Φοῖω*, quæ optimè convenit cum *καλλεῖ*.

in eodem versu. Similiter inf. *Iωτος* ἀμειλίκτοιο φόβε τέρας.
287.

V. 104. ετενξεν—ετετμεν. A. quæ vox mihi vulgatâ melior esse videtur.

V. 106. Variæ sunt hujus loci expositiones. Evidem interpretor, *Ne Achivorum aliquis eum adspiceret, et dolum divulget*. De voce *αναπνοτον*, v. *Od. λ. 273*. Et forte *αναψη* (admonente *Wakefield*) metaphoricâ notione accipienda est—scil. *accendendi*. Haud absimiliter *Homerus*,

μέλα δε σφισιν οσσα διδητι. Il. β. 93.

et nos *Angli semigraci* (v. *Toup. II. p. 510.*) dicimus—*blaze abroad*. Pro *αναψη* idem eruditissimus *Toupius* proposuit *εντσωη*. Vid. *Emend. in Hesych. Vol. III. p. 215*; sed judicet Lector.

V. 108. ορυμενω—Sic melius. A. vulgò *ερομενων*, i. e. *ορομενων*, quæ quamvis ferenda est ut *ενομα* pro *ενομα*, &c. tamen optimi codicis lectionem prætuli, præsertim cum vox est *Homerica*.

V. 109. αολλισθησαν—Sic opt. A. vulgò *αγωλισθησαν*.

V. 110. τανυφθογγοιο—*πανυφθογγοιο*. B.

Ib. ελυσα—Clar. *Wakefield ad Virg. Georg. III. 219.* malit *εχουσα*; vox enim Activa ελυσα huic loco non convenit. Dicenda est ελομενη—*sibi sumens*. Proculdubiò *Græca* linguæ proprietas postulat ita esse legendam; sed alii scriptores in hâc re erraverunt—

—*κτερεων ατω μοιραν ελυσαν*. Apoll. *Rhod. I. 691.*

ubi corrigit *W. εχουσαν*. Vid. plura apud ejus *Sylvam Criticam*, sect. 33. Apud *Hesyc.*—*ελοντες*, *ελομενοι*. Cum hoc loco confer *Il. β. 278. x. λ.*

V. 111. θερις—θερος. A.

V. 112. μελιχροϊ—Idem eruditus *Criticus* corrigit μελιρρος; sed supra monui *Tryphiodorum* non esse Poetarum perfectissimum.

V. 113. νοον—ελισσων—Sim. *Apoll. Rhod.* IV. 3.

————— νόος ἔνδον ἐλίσσεται.

V. 114. ανδρι—Φωτι. A. Cum toto loco confer *Hom.* Il. 7. 216 ad 224. *Cicero* de hâc re verba faciens dicit: “Quem vero non pudet (*id quod in plerisque video*) hunc ego “non reprobatione solum, sed etiam pœna dignum puto. Equi-“dem et in vobis animadvertere soleo, et in meis saepissime“ experior, ut exalbescam in principiis dicendi, et tota mente,“ atque omnibus artibus contremiscam,” &c.—De Orat. Lib. I. sect. 26. V. plura apud *Mer. Ang. Not.*

V. 115. ομματος αστρεπτοιο Σολην.—Hunc locum laudat *W.* ad locum *Virg.* supra memoratum. A. habet αστρεπτοιο.

V. 117. ηερινς—Sic legit A. vulg. ηερινς.

V. 118. κευμα—Inter varias lectiones *Band.* legitur λαῖτμα, sed omittitur Manuscripti mentio. Nec mihi nec amico *Wakef.* displaceat emendatio *Merrickiana* χευμα—sicut *Callim. Jov.* v. 32.

———— ex δ' εχεε μεγα χευμα. V. *Mer.*

V. 120. ανδρομεησιν αταρ—Sic suavius A. vulgo ανδρομεης αυταρ.

V. 123. ενθαδ' οντας—Ita A. et MS. *Reim.* et *Mer.* alii ενθαδε οντας.

V. 124. ατελεστα και αχρεα γηρασκοντας.—*Apoll. Rhod.*

κατ' αυτόθι δ' ἄμμει καλύψει
'Αχλειῶς κακὸς οὗτος ἐτώσια γηρασκοντας. II. 892.

V. 125. Αλλα — *Melius Alλ' η*, ut conjicit legendum *Wakef.* Cum hoc loco comparetur *Apoll. Rhod.*

Βέλτερον οὐ μίγα δή τι μενοινώντας ὀλέσθαι. IV. 1255.

V. 127. προφερεστεραι—προφερεστεραι. A. *Masculina adjectiva*, præsertim pluralis numeri, cum substantiis generis feminini proculdubio sæpiissimè conjunguntur. De *Participiis* non eadem dicta velim; credo enim *participia* masculina, *non nisi* pluralis numeri, cum substantiis femininis legitimè esse posita. Rectè igitur, ut opinor, contendunt *Brunck* et *Dawes* (contra *D'Orville* ad *Char.* p. 153) ad *Ariosto*. εκκλη. 516, ubi loquitur Chorus Mulierum, legi oportere συμμιξασ', non συμμιξας. Sed certo certius fallitur *Dawes*, p. 310. *Mis. Crit.* ubi dicit —“*ubicunque de femina reperitur masculini generis adjecti-
vum, ibi etiam pluralem numerum adhiberi.*” Sed vid. exempla et sing. et plur. apud *D'Orv.* *Char.* p. 153, 244, 352. Vid. etiam *Burges* ad *Dawesii Mis. Crit.* p. 310; *Brunck* ad *Eurip. Med.* 316; et *Dissertationem περὶ τῆς ΟΜΗΡΟΥ ποιήσεως*, p. 32. Edit. *Barnes*, quem videoas ad *Il. θ. 455*. Quibus addas ex *Eur. Troad.* οὐρανιον εδραν—μεσον πλαταν—οὐλειον αμφραν; et *Lucian. Somn.* επιτηδειος ημερα, et alia innumera. V. *Od. μ. 369.*

V. 128. Totam Fabulam στρουθοιο et δρακονιος vid. ad *Hom. Il. β. 305* ad 316.

V. 130. ελκομενης—Hoc est, ut opinor, *discerptæ, dilaceratae*, ut *Hom.*

σὲ μὲν κύνες ηδ' οἰωνοι
'Ελκήσασ' αἰκῶς. X. 335.

Amicus noster *Wakefield* malit εσθομένης; sed judicet Lector.

V. 130. *απαλων τ' ελαθεσθε*—Hæc Lectio Cod. Reim. gratiор est vulgatā *απαλων τε λαθεσθε*. Hæc quidem sunt leviuscula, non tamen negligenda; ut rectè observat Criticus ille Græcē versatissimus Brunck, ad *Apoll. Rhod.* II. 135.

V. 135. Θαρσαλεος—Sic A. B. vulgò Θαρσαλειος.

V. 139. πλεκτησιν—“ *Hunc versum citat Tzetzes in Schol.* “ *ad Lycoph. v. 344. Οι Ελληνες, ως Φοιτ Τρυφοδωρος,*

“ Πῦρ ἴδιον πηκτησιν ἐν κλισίησι βαλόντες,

“ πρὸς Τίνεδον κατῆραν, καὶ τὰς Καλύδνας υῆσες, ὅσας περὶ τὴν “ Τρόιαν.” Πηκτησιν, inquit Ill. D. Potterus, pro πλεκτησιν, ex Barocc. et Græv. πήγυνθαι enim potius quam πλέκεσθαι dicuntur tentoria. “ Κλισίης ἐπήκητη—*Hom.*” Merr. Sed neque Tzetzi, neque illustrissimo Pottero, neque Merrickia, neque quibuscunque hæc arrident, equidem assentior, et rectè se habere vulgatam lectionem nullus dubito. “ *Achivorum κλισίαι πίπι-* “ *tibus lignisque constabant, vimine intortento bumoque aggesta,* “ *adeoque tuguria potius. V. Il. w. 449 sqq. cf. Eustath. ad* “ *Il. a. 185. Reßè et Tzetza in Antebomericis: Achaei: τεῦξαν* “ *δὲ κλισίας ΠΛΕΚΤΑΣ, σταθέρας (h. e. σταυροῖς) ἀραρνίας.*” V. eruditissimi Heyne excurs. ad *Virg. Aen.* I. 469. Et v. *Aen.* II. 16. in Notis. Sim. Hesiod. πλεκτοῖσιν ὑφ' ἀρματο—*Scut. Herc.* 63. Cum hoc loco confer *Hom. Od.* θ. 501.

V. 142. τεταυσμενον—Sequor Merrick. in cæteris τεταυσμενοι.

V. 143 γειτονος αιγιαλοιο—“ *Hæc lectio est Codicis A. eamque uti optimam in textum induximus.*” Band.

V. 144. επιπλοον—Sic benè legendum conjectit Merrick. vulg. επι πλοον.

V. 146. φοεις νεφος—νεφος οιμωγης. *Eur. Med.* 107. et inf. 409. νεφελην—ατης.

V. 149, 150. *ωσ κεν—λαζη*—Sic legit A. et melius, ut opinor, quam vulg. *ω κεν-λαζει*. Vid. Il. a. 32.

V. 150. *ιπποσυνων*.—Ita optimè locum corruptum restituit A.—olim, *ιππεις ανθρων*—inf. ex *Hóm.*

λελασμένος *ιπποσυνων*. 627.

V. 151. *εξηι—εξωχετο*. A.

Ib. *μυθοις—μυθι*. B.

V. 153. *επειγομενος*—cum genitivo.

Αλλὰ σφέας κατέρυκεν ἐπειγομένους πολέμοιο
Κρείων Αλκίνοος. *Apoll. Rhod.* IV. 1008.

V. *Stepb. Thesaur.*

V. 157. *οτι τοιος ενν χ. λ.*—*Virg. Aen. II. 491.*

— *Instat vi patria Pyrrbus.*

V. 159. *Τυδηις*—Sic optimè A. olim *Τυδηος θαλαμοιο*—nullo puncto interposito. V. *Ang. Annot. Merrickii.*

V. 161. *ιστηκε—Frischlinus* legendum vult *ιστη και*; et copula, meā sententiā, desiderari videtur. — *Malit Wakefield αντηκε.*

V. 162. “ *Ita locum bunc ex lectione utriusque Codicis red-*
“ *dendum duximus.*” *Band.* Olim (puncto post ὄρμη posito)
Δηιφόβω ποτὶ δῆριν ἀπηνεῖ διζετο θυμῷ, v. *Not. Merr.* Vocem
εζετο verte—*sedebat*, sc. *in Equo*. Pessimè *Band.* *αζιαβατ.*
Liceat tamen conjecturam nostri *Wakef.* proponere

————— ἄγριος ὄρμη,
Δηιφοβει ὅτι δῆριν ἀπηνεῖ διζετο θυμῷ.

Confer Il. β. 589.

V. 166. *αιστησε—surgere fecit.* Sæpissimè verba neutra in Aor. 1. et Fut. 1. activam habent potestatem; sicut *Hebreorum*

Hipbil. In *Eurip. Med.* α νν ἔσσειν (213)—αλλα σ' ὁ Μαιάς—
πελαστειε—(765)—μηλ' εφοεισαν, *Apoll. Rhod.* II. 123—διψαν
λαφυσομεν, *ib. IV.* 1418. Vid. etiam IV, 104, 1325. II. 167.
I. 1131. Totam paginam exemplis replere haud difficile est.
V. *Brunck* ad *Sopb. Aj.* 40. ubi videoas non solum plurima
verba neutra in fut. et aor. sed etiam in præsenti, a poetis
tanquam transitiva usurpari. Vid. etiam *Burgesii* Not. ad
Dawes Misc. Crit. p. 337.

V. 170. Hunc versum primū edidit *Merrick* ex Manu-
scripto *Reim.*; servatur etiam in A.

V. 173. καθιππευεσσιν—Benè *Merr.* interpretatur sensu meta-
phorico—devicturi—superaturi sunt. V. ejus notam, et *Wakef. Sylv. Crit.* p. 41.

V. 175. Ευρυπυλος τ' Ευαιμονιδης—Hunc versum in editis de-
sideratum ex Manuscripto A. restitui, ubi legitur, forsan typ-
ographico errore, Ευαρμονιδης—De *Eurypylo*, *Euæmonis* filio,
v. II. β. 736. et de *Leonteo*, filio *Coroni*, β. 745.

V. 177. Ορτυγιδης τ' Αντικλος—Ita edidi *Frischlinum* secutus;
vulgò sine copulâ Ορτυγιδης Αντικλος.

V. 179. αγαπηνωρ—Apud *Quint. Calab.* (ut me monuit Cl.
Wakefield) κυριως legitur *Αγαπηνωρ*—xii. 321. Et si ita legen-
dum velit eruditus Lector, haud me adversantem habebit:
hujus enim mentionem facit *Homerus*, II. β. 609. Sed huic
Lectioni oppugnare videtur *Heynus*, qui solūm *duo et viginti*
Heroas apud *Tryphiodorum* commemorat. V. inf. 182.

V. 180. Ιφιδαμας—Sic A. B. et MS. *Reim.* et ita legit
Bandinius; sed quis ille esset prorsus nescio. Vulgatæ tamen
lectioni *Αμφιδαμας* assentiri non possum.

V. 182. *Virg.*—*et ipse doli fabricator Epeus*—Æn. II. 264. De eorum numero et nominibus qui equo latuerunt, variè scripserunt Auctores. *Virgilius* memorat *novem*; *Homerus* simpliciter, *πάντες αριστοις*; *noſter*, *duo et viginti*. Vid. plura ad Excur. III. Æn. Lib. II. *Heyne*.

V. 185. *Αμβροσιν*—Sic benè B. et MS. *Reim.* in editis, *αμβροσιη*: et hanc notam subjicit *Merrickius*: “In annotationibus *Anglicis* dixi *Ambrosiam* hic liquorem designare, eo quod *Decorum cibo* videtur opponi. Sed in MS. *Reim.* legitur *αμβροσιν*, quæ lectio si vera sit, *Ambrosia* est ipsa “θεῶν εδωδη.” *Αμβροσιν* veram esse lectionem vix dubito; sed *adjectivè* est accipienda, et cum *εδωδην* concordat.

Temperat Ambrosias cum tua cura dapes. Mar. Ep. VIII. Lib. 4.

V. 187. B. legit—*πειρόμενοι Εαρυθοιεν α. γνασι.* MS. *Reim.* habet *πειρομενοι*—*γνασι.* Sed nihil est mutandum. *Hom. Od. IV.* 369. *ἔτειρε δε γαστέρα λιμός.* *Merr.* *Sim. Homerus*, II. τ. 352.

—————^{η δ' Ἀχιλῆι}
Νέκιαρ ἐνὶ στήθεσσι καὶ αμβροσίνη ἐρατεινὴν
Στάξ, ἵνα μή μιν λιμός ἀτερπής γούναθ' ἵκηται.

Sed quis patienter ferat το—στάξ οὐα ικηται—quod huc irrepit ex v. 348. repone ocios—στάξ οὐα ικοτο. Simili mendâ (ut obitè moneam) laborabat *Hom. Od. γ. 78.* Sed totum versum jure abjiciebat *Dawesius*: deest enim in *Aldinâ Edit.* et, ut inquit *Ernestus*, “in omnibus antiquis præter *Rom.* ex qua in “alias venit.”—Vid. *Burgesius*. in Not. ad *Dawes*, p. 90. Dum hanc Adnotationem scribo, alterum *Homeri* locum medicâ manu indigentem video—*Od. γ. ad initium*—

Ηέλιος δ' αὐόρουσε, λιτών περικαλλέα λίμνην,
Οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον, ἵν' αθανάτοις φαείνη—

Pro φαείνη, quod soloecè habet, lege φανείν; sicut inter varias Lectiones scriptum est. Innumera alia sunt Loca hujusmodi

apud hunc Poetarum præstantissimum, quæ adeo emendatione
eagent, ut nesciam an cuiusvis Poetæ Editio vehementius des-
ideretur; alterum pace Lectoris addam—

— ὡ̄ ἕδωκε Κρόνος παῖς; ᾱγκυλομήτεω
Σκῆπτρόν τ' ἡδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσιν ἐμβασιλεύῃ. Il. β. 205.

ubi reponendum est ἐμβασιλεύοις; sed adhuc gravius laborat hic
versus; vox enim σφίσιν (ut rectè observavit *Clarkius*) vix
habet quò referatur. Haud igitur dubito (critico illo fa-
vente et MS. *Mori*) quin totus pro spurio habeatur.

Hi soloecismi quidem (dolet confiteri) apud *Tryphiodorum*
haud infrequentes sunt—εθηκε—οτως—Φερησι. V. 89—91. υπε-
θηκε—οπως—οδενη. V. 99—101. εληλατο—μη—αναψη. V. 105—
106.

V. 188. κρυμοῖσι—κρυμνοῖσι. A.

V. 191. καταθρωσκυσι—καταθρωσκοντα, A. καταθρωσκοντεις, B.
et Reim.

V. 192. ορειτρεφεος ποταμοιο—

— aut rapidus montano flumine torrens
Sternit agros, sternit sata lœta, boūmque labores,
Præcipitesque trabit sylvas: stupet inscius alto
Adcipiens sonitum saxi de vertice pastor. AEn. II. 305.

V. 193. κοιλαδος ευυης—Substantiva pro adjectivis apud Græ-
cos poetas frequenter usurpari pueris haud ignotum est—πατρι-
δα γαιαν—ελλαδα Φωνην—γυναικα μελζον. Il. w. 58. et Barnes Not.
Εορηα αυλιον—ut bene edidit *Brunck*, q. v. ad *Apoll. Rhod.* IV.
1248. et inf. 366.

V. 194. Σιγη—Desiderari videtur copula, quid si Σιγα τε,
vel tale aliquid. Pro μενοντες A. B. et Reim. μενυσι—et inter
hunc et sequentem versum A. inserit alium, et non male.

Πικρα δὲ πειναόντες οἰζυρῆς ὑπ' αὐάγκης.

V. 196. ξυλοχοιο—Quid sibi vellet *Merrickius* propónendo ξυλοιο, prorsus ignoro. Vox ξυλοχος hic valet εύη, ubi *Acbivi* sicut *Ferae* latuerunt. *Hefsch.* ξυλοχος—η θηρια κοιτη. Vid. Od. 3. 335.

V. 198. επεκλησσε—vulg. επικλησι. V. *Barnes* ad *Hom.* Od. 7. 30. In *Band.* επεκλησις.

Ib. εγκυμονος—*Virg.*—*Foeta armis*—II. 238. et *Eurip.* Troad. εγκύμον' ἵππον τευχέων. 11.

V. 199. λοχυ—δολυ. A.

V. 200-1-2. Totum hunc locum ita benè exhibit A.—In editis [omisso medio versu] sic perperam legitur,

τῷ δὲ οἱ ἄμφω
Ατρεῖδαι ἐκέλευσαν κ. λ.

Sed *Menelaus* in Equo erat inclusus; et præterea, duo duces uno eodemque tempore mandata de re tam parvi momenti dedisse vix est verisimile. Miror hæc *Criticos* latuisse, præfertim cum paulo infra habemus θελεν—et εφημοσυη *Εασιληος*—non θελον et *βασιληων*.

V. 203. Χυσαι—lege Χευσαι—*Wakef.* Sed forsitan vox χυσαι cädem Analogiâ formatur a χυω, quâ λυσαι a λυω, &c.

V. 204. Ιππον ὄπερ κεκαλυπτο—Sic legit *Merrick*, et plurima loca profert, ubi præterita passiva vim activam induunt. Sed in omnibus MSS. et editionibus legitur Ιππος ὄπερ—præterquam *Frisch.* ubi Ιππος ὄπη. Si illa lectio vera sit, subaudendum est δια, vel tale aliquid.

V. 208. Auroram frequentissime pro toto die usurpari satis ostendit eruditus *Merrick*, cuius adnotaciones (præ-

(præsertim *Anglicas*) te adire velim; quibus addas *Theoc.*
Idyl. II. 147.

—ανίκα πέρ τε ποῖον ορεύοντι ἐτρέχον ἵπποις
Ἄω τὰν ροδόπαχυν ἀπ' ὀκεανοῦ Φέροισται.

ubi Schol. ηνίκα πρὸς τὸν ουρανὸν ἐτρέχον αἱ ἵπποι τὺς ἀρματοὺς (δηλοῦται τὰς ἡλίας) Φέροισται απὸ τὺς ὀκεανοὺς τὴν ἩΜΕΡΑΝ την ροδόπαχυν. Vid. (si tanti sit) Notam *Musgravii* ad *Eurip.* Troad. 855.—Il. β. 48. et Not. ad A. I. *Barnes.*

V. 210. Hie versus, in editis omissus, servatur in A. ubi tamen legitur *αγγελεύσα*. Vox κοιλὴ valet, ut opinor, *profundam*; apud *Hom.* legitur—ἴλκιμον ἴσις ἀλα δίσιν.

V. 211. εὐχραιρύς—*Merrickium* fecutus ita edidi—vulg. εὐχριέρους.

V. 215. Ex eodem Cod. A. hunc versum, in editis vehementissimè desideratum, in Textum recepi.

*Est in conspectu Tenedos, notissima fama
Incola, dives opum, Priami dum regnā manebant;
Nunc tantum sinus, et statio malè fida carinis:
Huc se proventi deserto in litore condunt.* AEn. II. 21.

In hac insula erat templum *Apollinis Sminthei*. V. *Heyne* ad locum, et *Hom.* Il. a. 38. Vide Notam ad vers. 139.—περος Τενεδον ματηραν

V. 219. Pro καθωρ, quo mihi nihil aliud frigidius esse videtur, legendum velim τευχῶν—ἀλγεα τευχει, *Hom.* χρυπτον—καθωρ mera est tautologia.

V. 221. πολυωτον—Sic melius A. Vulg. περίωτον. *Hom.* Od. Δικτύων εξέργαν πολυωτω—χ. 386. ubi scholia festes—τολλας τρυπωτις οχόντι τῷ δικτυῳ.

V. 222. ο δὲ χριδον—Cūm vox χριδον a nullo veterum usurpetur, emendat *Merrick*—Αυτρις αγενται, ο διαχριδον; et mihi quidem hæc emendatio arridet. Sed lectorem refero ad v. 67.

V. 223. Λαθριδιος—Ita A. et MS. *Reim.* vulg. λαθριδιος.

Ib. δεδηκως Δικτυα, παπταίνων ἐλαθε—Ita legit A. In editis, δεδηκεν (alii δεδοικεν) Δικτυα παπταίνων αγρην. Sed vocem αγρην omittunt B. *Ald.* et MS. *Reim.*—Locum ita emendat *Merrick*,

“ Λαθρίδιος πυκνοῖσιν ὑπὸ πτόρθοισι δίδυκεν,

“ Δίκτυα παπταίνων ἄγρης—

“ πτορθοῖσιν ὑποδεδυκεν, ramis se occultat.”—Sed mihi valde displicet το—δικτυα αγρης—retia venatica.

V. 231. Ita optimè, ut opinor, *Band.* ex Cod. A. In B. et *Reim.* επιπνεις γε και αὐτη, Vulg. επιπνειν δε και αὐτη.

V. 234. Hic versus in editis sequenti postponitur; sed sequor MS. A. ubi legitur αγγελευσα φεσον, ut edidi; in plerisque αγγελευσα φοσω.

V. 236. *Virgilius AEn.* II. 26.

Ergo omnis longo solvit se Teucria luctu.

Panduntur portæ. Juvat ire, et Dorica castra
Desertosque videre locos latusque relictum, &c.

et *Euripides*, *Troad.* 531.

Τίς οὐκ ἔται πειρίδων;

Τίς οὐ γεραιὸς ἐκ δόμων;

Κεχαριμένοι δ' αἰοιδαῖς,

Δόλιον ἔτχον ἀταν.

V. 238. αλλοθ—αλλος, A. αλλος τ. B. et MS. *Reim.*

N O T E.

V. 244. οὐδὲ Διος πλοῦς Συλλ.—Vulgatam lectionem defendit Merrik. Sed in MS. A. legitur οὐδείς, nec (mē sententiā) minus bene. Κριτίοις γάρ ἀγαθούντας, εἰ θέλεις τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, πάσχειν, οὐ κακούοντας. I. Pet. III. 17. Haud absimiliter Virg. Sic Di volvib[us]—nec D. Paulus ad Ephes. πάτα τὴν Συλλὴν τὸ θελήματος αὐτοῦ, I. 11. Confer etiam Virg. Aen. II. 901.

V. 246. θαυμασθεντες—Virgiliius

Pars stupet innuptæ donum exitiale Minervæ,
Et molem mirantur equi. Aen. II. 31.

V. 247. περικλαζοσι—Sic melius A. olim, περικραζοσι. V.
II. p. 756. et τ. 429.

V. 251. Cum hoc loco confer Virg. Aen. II. 32, &c. ubi Heynii adnotatio æquè ad Tryphiodorum ac ad Virgilium spectat.
“Sapientius autem Virgilius de equo consilia inire Trojanos facit,
“antequam in arcem deducens erat, quam apud Homerum deductio
“jam in arcem equo. Od. 8. 504, sqq.” q. v.

V. 255. Αγρυποι—Hanc lectionem Codicis A. meliorem esse
duco quam vulgata Αγρυποι. Wakefieldius emendat ιγγυοι—
Posteris Indigenis. Vid. Sil. Crit. Sect. lxiv. Part. II.

V. 258. ἀπικα—απικι A; sed magis poeticè vulgata.

V. 261. παλακω—Sic A. B. et Reim. In editis omittitur.

V. 262. ιαχε—Ita optimè A. et Reim.—vulg. ιωχετο.—In
B. ιωχε. Haud raro hæc voces inter se confusæ sunt. V. Valcku.
ad Phæ. p. 376. et inf. 564.

V. 263. ελεπσιες—ελεπαιρεις A. “Abrupta quidem est Ora-
“tio, sed forsitan id consulto egit Poëta, ut abrupto sermo-

"nisi exordio simulatam *Sinonis* trepidationem exprimeret." *Merrick.*

Ib. Αργειοῖσιν ομοτλοος—*Virgilius*

— neque me Argolicā de gente negabo. *AEn.* II. 78.

Confer torum locum.

V. 264. ρυτηρα και αστεος—ρυτηρα A. et legitur αστης
ap. *Band.*

V. 271. ερεξαν—ειρεξαν A. ιρεξαν B.

V. 273-4. Hoc versus et metro et sensu laborantes in editio
sic scriptos invenerimus,

Oι δε, νεῶν τληγῆσιν ἀτασθαλίης τύπωσι,
Εἴματ' αὐτόδδυταν απικείρητι θ' ιμασθλοις.

Pro νεών—νοῶν A. νοῶν B. et *Reim.* quae posterior lectio *Merrickiana* conjecturæ ansam dedit—νοοτλήγεστιν, quam uti optimam in Textum recepimus. *Ιαμεντες* legit A; et ex eodem codice secundum versum ita ut nunc stat (si excipias ιμασθλοις quam reposui pro ιμασθλοις) edidit *Bandinius*.

V. 276. ικετιοιο—*Apud Band.* ικετιασ.

V. 277. εικει εασγη—εασηις B. et MS. *Reim.*

V. 278. ικέτην και ξεῖνον—*Apoll. Rhod.* II. 1131.

Αλλ' ικέτας ξεῖνος Διὸς εἰνεκεν ἀδίστασθε
Ξεῖνον, Ικετίου τε· Διὸς δ' ἀμφω ικέται τε
Και ξεῖνοι.

V. 279. Pro υπαρχησ (quod non intelligo) lego cum *Rho-*
domanius υπεγγυος.

V. 284, &c. *Virgilius*, *AEn.* II. 148.

Quisquis es, amissos binc jam obliuiscere Graias,
Nofer eris: ubique basc ediffere vera roganti.

*Quo molem banc immanis equi statuere? quis auctor?
Quidve petant? quæ religio? aut quæ machina belli?*

V. 285. *Pro aīgu lego aīgu* in futuro sensu; et subaudio
χρη̄ iua. V. Dawes, p. 78. Misc. Crit.

V. 288.—*Hortamur fari, quo sanguine cretus.* Æn. II. 74.

V. 289.

*Ille bæc, deposita tandem formidine, fatur.
Cuncta equidem tibi, Rex, fuerit quodcumque, fatebor
Vera, inquit: neque me Argolicæ de gente negabo:
Hoc primum: nec, si miserum Fortuna Sinonem
Finxit, &c.* Æn. II. 76.

V. 291. *Αργος μοι πολις*—*Virgilius*, Æn. II. 95.

Si patrios unquam remeassem Victor ad Argos.

V. 292. *Αἰσιμον αν*—Ita rectissimè A. pessimè vulgata
Αἰσιμον καλεσιν. Secunda syllaba in voce *Aisimos* apud nostrum
corripitur, sup. 218; et vocula *an* in hujusmodi locis ap. *Hom.*
perpetuò usurpatur. V. pro innumeris II. β. 862-4-7. Miror
hanc lectionem eruditum *Merrickum* non recepisse, præsertim
cùm sic scripserat *Frischlinus*.

V. 293. *παλαιφατον*—ab *Oraculis prædictum.*

*Hanc pro Palladio, MONITI, pro numine laeso
Effigiem statuere.* Æn. II. 183.

V. 294. Multo melius apud *Virgilium*—

*Nam si vestra manus violasset dona Minervæ,
Tum magnum exitium, &c.* Æn. II. 189.

Ib. Deest *μν* in B.

V. 295. Πολὺ μαζ—παλιν εγγέος. A.

V. 296. λαβη—Corrige λαβη, soloecè enim se habent ii—λαβη. Nunquam ii cum subjunctivo construitur; vide *Brunck* ad *Aristoph.* *Ran.* 594. et *Dawes Misc. Crit.* p. 324. Hinc corrigendus est *Hesiodus*, in *Op.* et *Di.* 344.

Ει γαρ τοι και χρημ' εγγέοιον αλλο ΓΕΝΟΙΤΟ,
Γειτονες αζωστοι εχιον.

ubi vulgo legitur γενηται. Sed non solùm vox ii, ratio etiàm Syntaxeos hanc emendationem postulat—exiōn ii γενοίτο.

V. 297. Φευξονται προφυγοντες—De hâc locutione vid. *Merrick.* ωχοντο απιοντες, *Lucian.* *Dial.* *Nept.* et *Cyclop.* et
Βελτερον ὁς Φευγων προφυγη κακον. II. Σ. 81.

Ib. αυνηυστοις—Ita optimè *Rhod.* et *Ed. Frisobl.* malè vulgo αυνηυτοις, cuius penultima est brevis—

Ως ἄρ' ιφη πάντεσσι δ' αὐνήντος ξεστατ' ἀεθλος. *Apoll.* III. 502.

V. 298. *Euripides* *Troad.* 528.

Ιτ', ω πεπαυμένοι πόνων.
Τοδ' ιερὸν αιτάγετε ξόσουν
Ιλιαδι διογενει κάρρα. Cf. totum Chorum.

V. 300-1. Αμμις δ', &c. Hi duo versus in editis omisi inveniuntur in Codice A.

V. 303-4. Conjecturam *Merrickianam* in Textum admissi. Vulgo nullo sensu—

τοι δε Σοειας
Δησαμενοι, σειζησιν ευπλεκτοις καλοισιν.

Cum toto hoc loco comparetur *Virg.* *Æn.* II. 235.

Accingunt omnes operi, pedibusque rotarum
Subjiciunt lapsus, et stuppea vincula collo

*Intendunt. Scandit fatalis machina muros,
Feta armis. Pueri circum innuptæque puellæ
Sacra canunt, funemque manu contingere gaudent.*

Confer etiam *Αντιστροφη* Eurip. Troad. 535, &c.

V. 306. οἰεῖσμενον—Sic rectè legit *Bandinus* duce A. vulgo οἰεῖσμενον.

V. 308. *Virgilius*, ΑΕν. X. 501. monente *Merrick*.

*Nescia mens hominum fati fortis quo futura,
Et servare modum, rebus sublata secundis.*

V. 309. πολλῷ—Equidem cum amico *Wakef.* assentior emendationi *Rhodomanni*—πολλοῖ. Hæc repetitio per pulchra est. Κείτο μεγας μεγαλωστι—*Hom.*

————— ἐνθετεν σε πολλα πολλαχις. *Eur.* Troad. 1022.
et κακοι κακως perpetuō.

V. 311, &c. Vulgo ita legitur—

ΟἽη καὶ Τρώσσοι φθισίεροτος * ἄτη,
Ει πόλιν ἀντοκέλευθος ἀμπσαρένοι Σιμόεντος
Εστεφον αὐχενικ πλοιάμνις σφετέροιο Φονῆος.

Locum præcipue ex A. restituimus. Variatio Manuscriptorum est; φθισμ. A. B. φθισι. vulg. εφελκετο A. B. υφελκ. vulg. αλαστον A. Αχαιων B. et alii. Σιμοεντος B. et vulg. ποταμονο A. στεφανος A. B. et vulg. habent πλοκαμνις, sed illud prætuli; credo enim aliquem cui displicerunt εστεφον στεφανος in margine το πλοκαμνις scripsisse, et hinc in contextum inferiorum Manuscriptorum irrepisse: forte quidem το Σιμοεντος nihil aliud est quam interpretamentum ποταμονο; nam ex hoc fonte profluit immensa Lectionum corruptarum turba.

V. 312. αυτοκελευθος—Malit *Wakef.* αυτοκελευστος, v. *Sylv.*
Crit. sect. 19.

V. 316. ἐρεικομένη — Optimam conjecturam *Merrickii* re-cepimus — vulgo ἐρειδομένη — *Hesychius* ἐρεικομένης — περισχιζομένης.

V. 317. υπερβρυχατο — Legendum vult eruditissimus *Wakefield* υπερβρυχατο, et meā sententiā rectissimè.

Sub pedibus mugire solum — *En.* VI. 256. *et. 7*
Γαῖα δ' ὑπεστονάχιζε, *Hom.* *et. 8*

V. 322. Νυμφαιησι — De Nymphis quae *Hamadryades* vocantur consulendus est *Spanheimius* ad *Callim.* *Hymn.* in *Del.* v. 81 et 83. *Merr.*

Ib. Pro Ιδη — υλη. A. superscripto tamen Ιδη.

V. 323. χυκλωμενον — Sic benè *Mer.* Malè in *Band.* et aliis χυκλωμενον. Σανθος apud *Hom.* vocatur διηνεις. V. *Schol.* ad *Il.* β. ult.

V. 325. De locutione μαντευετο σαλωγξ, v. *Mer.* in *Anglicis Notis*, v. 428.

Ib. ελχομενον — Corrigit *Wakefield* ιεχομενον, quae emendatio et mihi in mentem venerat. Vid. *Silv. Crit.* secundam Part. sect. 77.

V. 329. Ειη — Ειην. A.

V. 330. εὐγλυφεων — νεογλυφεων. A.

V. 331. Ως — *idcirco.* V. *Syl. Crit.* sect. 27. *Wakef.* Cum hoc loco comparetur *Apoll. Rhod.* II. 598. ubi loquitur de nave *Argo*.

Καὶ τότ' Αθηναίν στιβαρῆς ἀντίσπασε πίτρης
Σχαιῆ, δεξιτερῆ δὲ διαμπερῆς ὥστε φέρεσθαι.
Ἡ δ' ιχέλη πλεύεντι μετήρος ἵστατ' οἴστη.

V. *Ang. annot. Merr.*

V. 335. ελυσεν επι δρομον αυθις οδοιο — Hanc lectionem *Codicis A.* uti meliorem in Textum induximus. Vulgo ιδυται

τούδηρον δέμον δόδοιο; sed pro ορμον proponit *Mer.* οιμον: vide ejus annot. Variæ sunt hujus loci expositiones; equidem interpretor (nescio an rectè), Sed Juno, coram illo viam præparans, rursum (antea enim subfinit) in cursum liberavit. Sed judicet Lector. αναστέλλω, αναθεάλω. *Hesych.* Pro μν̄ lege, si velis, μν̄, alioqui subaudiendum est. *Virgilius, Aen.* II. 242.

— *quater ipso in limine portæ
Subsisterit.* —

V. 337. ανοιγομενων—ανοιγομενον. A.

V. 340. *Virgilius—Pueri circum innuptæque puella
Sacra canunt—*

Λίθις τε λωτὸς ἐκτύπει
Φρύγια τε μέλεα ταρθεος
Δ' ἄεριον ἀνὰ χρότον ποδῶν
Βοάν τ' ἐμελπον θύρων'. *Eur. Tro.* 548.

V. 341. χνοωσταν—Ita optimè legit A. et αμεργομενα re-
posui, monente *Wakefield* ad *Virg. Geor.* IV. 54. ubi tamen
malè conjicit eruditus criticus χνοαισσαν—vulgo χνοεσσαν αμελ-
γομεναι; quæ posterior vox sæpè cum αμεργ. est confusa,

ἄνθεα δὲ σφι

Νύμφαι αμεργόμεναι λευκοῖς ἐν ποικίλαι κόλποις

Ἐπφόρεον—*Apoll. IV.* 1144.—ubi in nonnullis MSS
legitur αμελγ. V. *Brunck.*—Quod ad hujus loci varias inter-
pretationes et emendationes attinet; Interpretes omnes et
Emendatores in luto hæsitant; et *Wakefield* solus oculis
videt—“ Et quod hic—χνοωστα—(ut volo) de floribus, Lu-
“ cretius similiter dixit. V. 814.

“ *Herba cubile*
“ *Præbebat, multa et molli LANUGINE abundans.*

“ *Et locutionem, minus quidem affectatam* (v. sup. 67.).

Q

“ χαριν ομέρε, illustrabit idem *Lucretius*, I. 251. loco eleganter;” quem vide, et *Havercampi* Notas.

V. 343. επιμαζια νηματα—ἐπὶ μαζὸν ἔιματα. A.

V. 344. περιστεφον—κατεπλεκου. A.

V. 346. Χρυσειω—Χρυσειφ. B. De usu Vini croco mixti, v. *Ang. Not. Merr.*

V. 347. ανεκνισσωσε—Ita optimè A. uti conjecterat *Rhod.* vulgo ανεκνυζωσε.

Ib. πηλω—πηλος, οινος, Ιωνες. *Hesych.* V. *Suidam* in καρπηλικως, &c.

V. 350. Pro αφνειοι, malit *Wakef.* οθνειο; et, ut opinor, melius. Confer *Il. B.* 460. et *γ. 3.* et *Æn. VI.* 311. *X.* 265. monente *Merr.*

V. 352. επογμευσιν αλημονος—Vulgo legitur εποχμευ. αλημονες; at in variis lectionibus *Bandinii*—“ επολμευσιν (ita enim VIDETUR) αλημονος. A.” Si *Bandinius* paullo attentius oculos intenderat, vix dubito quin επογμευσιν, uti optimè conjecterant *Frisch.* *Rhod.* et eruditus *Merrick*, planè perspexisset.

V. 354. δι' αστεος—Sic melius A. vulg. προ αστεος.

V. 355. *Virgilius*, *Æn.* II. 244.

*Instamus tamen immemores cecique furore,
Et monstrum infelix sacratâ sistimus arce.
Tunc etiam fatis aperit Cassandra futuris
Ora, Dei jussu non unquam credita Teucris.*

V. 356. δι Πριαμοιο—Ita optimè A. Pessimè vulgo δι θαλαμοιο, quam ineptam repetitionem *Librariis* jure imputandam censuit perdoctus *Merrick*.

V. 358. ήντε τυπεῖσαν Κεντρον ανεπίλοιπε—“*Hanc Lectionem, uti vulgata meliorem, substitui ope Cod. A.*” Band. Et ita legit Merr. Vulg.—ήντε τυπεῖσα Κεντρον δ' αν επίλοιπε.

V. 359. Κεντρον ανεπι—Optimè se habet Κεντρον; et fallitur Wakefield (humanum est) reponens κεντρος, quæ vox nulla est. V. ejus *Virg. Georg. III. 148.*

Ib. Σοφραισταο—vulgo Σοφραιταο; sed sequor Merrick. V. Steph. Thesaur. in ραιστος.

V. 360. ποτιδερχεται—Ita reponendum censem *Frischlinus* et *Rhodomannus*; et hos secutus sum, viam monstrante Codice A. qui legit ποτιδερχεται.—Merrick legendum vellet ποτινιστεται, quæ certè bona est lectio; sed alteram præfero. Cum hoc loco comparetur *Apoll. Rhod. I. 1265.*

‘Ως δ' ὅτε τίς τε μύωπι τετυμμένος ἔσυπτο ταῦρος,
Πίσεά τε προλιπών καὶ ἐλεσπίδας, οὐδὲ νομήων
‘Ουδὲ’ ἀγέλης ὅθεται—χ. λ.

Ib. εἰς αγελην ποτι—Miror usum præpositionum προς—εις, critico sagacissimo adeo displicuisse, ut illi ne ferendus quidem yideretur. Aliter visum est *Homero*—

Ουδὲ ὅσ’ εἰς Ορχομενὸν προτινίσσεται—Il. I. 381.

Aliter *Sophocli*—

————— ἐνθα μή ποτ’ εἰς ἐυηνὸν πατρὸς
Τούτων πρόσεισι μηδίν. Elect. 436.

et aliter, si Diis placet, *Pindaro*—

—εἰς ναὸν προσοιχόμενοι. Pyth. VI. 4.

Sed hic reponit *Dawesius* (Misc. Crit. p. 44.) παροιχομενοι—et, ut videtur eruditio ejus Editori *Burges*, doct̄ et vix; sed, bona lectoris yniā, *Dawesii* verba proferam—“*Nempe apud*

“ *Pindarum*, prout hodiè repræsentatur, habemus ες ταῦς ΠΡΟΣ-
 “ ΟΙΧΟΜΕΝΟΙ, apud Scholiaſten autem εις την Πυθω ΠΑΡΙΟΝ-
 “ ΤΕΣ. Vestrarū vero, Critici, fidem! scripſiſſetne, obſecro,
 “ Scholiaſtes ΠΑΡΙΟΝΤΕΣ, si apud Poetam legiſſet ΠΡΟΣΟΙΧΟ-
 “ ΜΕΝΟΙ; an vero ΠΡΟΣΙΟΝΤΕΣ! Mihi profecto nulla hæret
 “ aqua, quin exemplar quo usus sit Scholiaſtes ΠΑΡΟΙΧΟΜΕΝΟΙ
 “ repræſentaffe censeam. Et præ hac quidem scriptura alte-
 “ ram plane forderē fiderē pronunciare ausim. Immo etiam
 “ in altera præpositionum usus ΠΡΟΣ—ΕΣ Græci sermonis
 “ indoli adeo non congruit, ut ne ferendus quidem videatur.”
 Scripſiſſetne Scholiaſtes παριοντες, an non scripſiſſet, non dico:
 benē ſcio *Hesychium* aliquando interpretari προς per παρα; ut
 προσιδρος, ο παρακαθημενος, &c. ſed valdē dubito (vid. D'Orville,
 p. 256.) an vox παροιχομενοι hoc loco recte uſurpari poſſit. Valet
 παροιχορα—prætero, quæ ſignificatio huic loco non tam bene
 conuenit, ni fallor, quam accedo—adeo—προσοιχομαι. Uſum
 præpositionum προς—ες Græci sermonis indoli bene congruere,
 ſatis ſuperque ſupra oſtendi; et addas interpretationem *Hesycb.*
 vocis προσοχειλαι, προσορμησαι εις την γην. Vid. plura in egregiâ
 Adnotatione *Burgesſii*, p. 467 et 527, Mſc. Crit.

V. 366. παρθενος—Ita optimè A. vulg. παρθενον. Nihil
 eſſe frequentius quam ſubſtantivorum uſus pro adjectivis ſupra
 oſtendi ad v. 193. Quibus exemplis accedant—δουλων σφαγων,
Eurip. Hec. 137. ubi v. *Heath et Muſgrave*—οικετων Σιον, *Ion.*
 v. 1373. Φιλοτοφος τεμνοτης—Φιλοτοφου ηνος, &c. V. doctiſſi-
 ſum *Hemſterbuſum* ad *Luc.* Prom. p. 35. Vide etiam *Brunck*
 ad *Oed. Reg. Sopb.* v. 81.

V. 369. πληγεισα—Sic benē A. vulgo πληγεισα. *Merrick*
 edidit τυφεισα e lectionibus *Frischlini* et *Stephani*; ſed, ut
 credo, ſine ullâ Manuscriptorum auctoritate. Cum hoc loco
 conſer, monente *Merrick*, *Virg. Aen.* IV. 300.

Sævit inops animi, totamque incensa per urbem
 Bacchatur: qualis commotis excita ſacris

*Tbyas, ubi audito stimulant trieterica Baccho
Orgia, nocturnusque vocat clamore Cythæron.*

V. 371. πλεονετος—νοοιο—Subaudiendum est *mixta*, vel tale aliquid. Sim. *Eurip.* *Troad.* 641.

*Ψυχὴν αλατταὶ της πάροιθ' εὐτραχίας—
Κυρης χωμενος Βριστηδος.* *Hom.* &c.

V. 372. θεοφοιτος—A. legit, nec fortè deterius, θεοφοιτος.
V. *Eur.* *Troad.* 370—ἐνθεος μιν, &c.

V. 373. μαιναδι Φωνη—V. supra, 366.

V. 374. *Virgilius*, *AEn.* II. 41.

*Laocoön ardens summa decurrit ab arce,
Et procul; O miseri, quæ tanta insania, cives?*

V. *Mer.* *Ang.* Not.

V. 375. ουτατινο—*Quibus ultimus effet
Ille dies.*—*AEn.* II. 248.

V. 376. τελος—τερας. A.

V. 377. κῶμος—De hac voce, v. *Mer.* in *Ang.* adnot. et *Valck.* ad *Eur.* *Phæ.* p. 296. κῶμον ασπιδηφορον—*Supplis.*
v. 390.

V. 380. Τοιος—Sic rectè A. et *Mer.*—τοις B. vulg. τοιτιν.

V. 381. αστραπλοντας—Ita bene A. vulgo αστραπινοι—

—κατάχαλκον ἀπαν

Πεδιόν αστράπτει—*Eur.* *Phæ.* 110. V. *Valckn.*

Τεύχεσι λαμπομένεις, σίλαις ως πυρὸς αιθομένοιο.—*Hesiod.* sc. *Herc.* 60.

V. 385. τικτομενοισιν επισχησοις—Ita legit A. vulgo τικτο-
μενοισι νεφη σχησοις—Haud infrequenter vox επεχω cum dativo
adhibetur (subauditio νοοι vel simili), sicut apud Romanos—

attendo—ινάστη των μιμήσων ἐπιστήμ—unicuique barum imitationum attendens—Luc. De Salt. 78. ἵπεχε σταυρῷ, καὶ τῷ διδαχαλίᾳ. I. Epist. Tim. IV. 16.

V. 387. ανακλινασα Σοντε—Sic legit A. ut edidit *Merrickius*, qui δοῦται vertit—clamorem tollit. Infra, v. 564. Ιαχίδη γλαυκωτις. Vulgo ανακλινασ' ανασοντε. Sagacissimus *Toupius* reportendum vult ανακλινασ' αβολοτε. V. Emend. in *Hesycb.* Vol. III. p. 229. Sed cùm *Merrickius* nostram Lectionem in contextum recipere non dubitaverit, firmante Codice A. nihil mutatum volumus.

V. 389. πυργων—Sic exhibet *Bandinius*, e lectione Codicis A. παρεῖων B. et alii.

V. 391. Δεσμα pro δεσμata usurpatur eadem analogia qua δουρα pro δουρατα.

V. 392. Μυρια—MS. A. habet ΝυμΦια.

V. 395. Similiter *Virgilinus*, AEn. II. 241.
O Patria, O Divum domus Ilium!

et *Euripides* Troad. 45.

Ἄλλ' ᾧ, τοῦτον χαῖρε μοι πόλις,
Εἴστον τε πύργωμ·.

Ib. ω μοι πατριῶν—ω μοι στο πατριων A. et in proximo versu deest μοι.

V. 396. καὶ στι πατερ καὶ μῆτερ—Sic bene A. Desunt voces καὶ μῆτερ, in vulgatis. *Merrickius* edidit στι τι μῆτερ, quod non deterius.

V. 398. μεγαλω—Quum vulgata Lection fit vindicanda, ex *Virg.*—*Ingens ora fuit*—AEn. II. 513—nihil mutavi; malim tamen μεγαλω, ut legit A.

Διος μεγαλου ποτι Σωμον
Ἐργειον—Od. X. 334. et rursus 379.

V. 400. Λυσταλενι επι ταις.—Constructio hujus loci videtur interpres latuisse. Verto—super filii rabida furentem, v. supra.
v. 21. et Lucian. p. 45. Hemsterb.

V. 401. Hæc per pulchra et pathetica oratio cum hac *Virgilii* comparetur, ubi *Andromache*—

*O felix una ante alias Priomœia virgo
Hostilem ad tumulum Troja sub manibus altis
Jussa mori, quæ sortitus non pertulit ullos,
Nec viatoris beri tetigit captiva cubile!
Nos, patria incensa, diversa per aquora vesse, &c.*

AEn. III. 321. Monuit *Mer.*

V. 405. Ξενη—γαια—Similiter Eurip. Troad. ubi Cassandra de Græcis—

————— οὐς δὲ Ἀρης ἄλοι,
Οὐ ταιδας εἴδοι, τὸ δάμαρτος ἐν χεροῖν
Πίσλοις συνιστάλησαν, εἰς Ξενη δὲ γῆ
Καῦται— 380.

V. 406. Ποια δι—A. habet *Troad.*, quam lectionem haud sperno.

Ib. δῶρα—δωρον. A. δωρω. B.

V. 407. δηρον—Hanc emendationem *Frischblini*, comprobante nostro *Wakefield*, in textum induximus—in editis nullo sensu δηρον. A. habet ποτμον.

V. 408. “ Hujus et sequentis versus lectionem ex Co-
“ dice A. totam desumpsimus.” *Band.* *Vulgo*—

Αλλὰ μοι φραζεῖθαι, ταῦτι γνωστα πάντες, quem male, ut opinor, defendit *Merrick*. In secundo versu pro φιλοι in nonnullis edd. nulla appareat vox, in aliis inseritur νοον aut νον, et apud *Mer.* κακην.

Αλλὰ, φιλοι, φραζεῖθαι. *Apoll. Rhod.* II. 423.

V. 411. συματα κενθων—*Virg. Aen. II. 45.*

Aut hoc inclusi ligno occultantur Achivi, &c.

V. 412. πνεη—MS. A. legit πνη, quod haud abjiciendum.
Il. p. 689.

— πίφαται δ' ὕριστος Ἀχαιων
Πάτροκλος, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖς τένυχται.

Vide etiam Il. a. 240.—*Sim. Horatius, Od. I. xxiv. 1.*

*Quis DESIDERIO sit pudor aut modus
Tam cbari capit?is?*

V. 414. κρητηρας ελευθεριης—Confer, in monente *Dauisqueio*,
Il. Z. ad finem.

— τὰ δὲ ὅπισθεν ἀρεστόμεθ', αἴκε πόθι Ζεὺς
Δών, ἵπερανίοις θεοῖς αἰειγενέτησι
Κρητῆρα στήσασθαι ἐλέυθερον ἐν μεγάροισι,
Ἐκ Τροίης ἐλάσσαντες ἐύκνημιδας Ἀχαιοίς.

V. 416. Αμφοτερον—“ Haec vox correcta est in αμφοτερον
“ in A.” *Band.* Sed male; adverbialiter enim sumitur, ut
Hom. Il. γ. 178. δ. 60. &c.

Ib. αγαθην—Sic legit *Band.* ut puto, e MSS. Vulgo αγαθον.
Virgilius—

— *Dei jussu non unquam credita Teucris.*

V. 417. Την δε—Ita *Band.* et MS. *Reim.*—*Merrick* edidit
την δ.

Ib. ενενισπειν—ενειπων. A. nec minus bene. Confer *Stepb.*
Theſ. in voce ενειπω. *Hom. Il. ε. 439.*

— ομοκλήσας προσέφη—
Nequaquam igitur assentior τῷ *Stepbani* et *Frischlini* εννισπειν.

V. 418. κακομαντι—κακομαντιν B. et infra θαρσαλην. Confer
Hom. Il. α. 106. *Martii* κακων, &c.

V. 419. ματτην ὑλαιον' ἀπερυκεις—Ita habent A. et B. in quo tamen est ἀπερυκης. “Subaudiendum est ημας, ut supra “ post καλεστιν 133. et ita deest αυτης post κατερυκειν, *Apoll.* II. 287.” &c. V. Adnot. *Merrickii*. *Vulg.*

ματτην δὲ χεῆς ἀπερ ισχεις.

V. 426. πατάγος—σελαη. A.

V. 427. μυσταιτε μελιπνοοι, οἱ επι νικη—MS. A. legit

‘Αλλα χοροὶ, καὶ μοῦσα μελίπνοος· ύδε επι νικη—

et hanc lectionem (si reponamus εἰτι pro επι) præfero; vix enim de Victoria locutus esset *Priamus*, cùm tot urbes, tot amicos, tot liberos in bello perdidisset. In edd. vetustissimis et MS. *Reim.* legitur καὶ μυσται μελιπνοοι.

V. 429. νεκυν—Ita legit A. B. et vulg. νεον—“Ego “ malui νεκυν ex Codice A. quod huic loco opportunius vi- “ detur.” *Band.*

V. 432. καὶ ἀχρεα στιο πόλη—καὶ ἀγρια μαργανουσα. A. “lectio a vulgata valde distans.” *Band.* Sed etiam hæc mihi adridet; credo enim aliquem, cui displicuere τα ομοιοτελευτα—θορυσα—θεσπιζυσα—μαργανυσα—ex propriâ mente reposuisse αχρεα στιο πολη.

V. 434. θαλιαι τε μελονται—Sic optime A. vulgo θαλιαι μολπαι τε; quam lectionem varii editores variè mutaverunt. Doctissimus noster *Wakefield* conjecterat θαλιαι τε μελωνται.

V. 438. Κευθμον εσω θαλαμοο—Ita habet *Band.* Κευθων εν θαλαμοισ. A. alii κευθμων εισω. V. *Mer.*

Ib. ακιντα—Sic benè *Band.*—*Vulgo* ακιντα.

V. 440. εβλεπε δη ηδη—Ita legit *Band.*—*Merrick* εβλεπενη.

V. 441. πατρίδος αἰθομένης—“ Iis quæ in adnotationibus “ *Anglicis* collegi ad hanc phrasem (scil. πατρίς pro πολὺς) vin- “ dicandam, addi potest e *Virgilio*, *Æn.* III. 325.

“ *Nos, PATRIA INCENSA, diversa per æquora veſtæ, &c.* et *Æn.* V. 624.

“ *Traxerit ad letum PATRIÆ sub MOENIBUS.*” *Merrick.*

Vid. sup. v. 401.

V. 445. αυηννυστες—Sic benè A. vulgo αγγυτες. V. sup. 297.

V. 446. επιδημος εν—Hanc lectionem Codicis A. inserui, quia meis auribus et lenior et suavior fluit quam vulgata επιδημιος ην.

V. 447. ελαφριζεσσα—Emendationem clarissimi *Wakefield* reponentis επαφριζουσα facilis amplector. V. ejus *Georg. Virg.* I. 88.

V. 448. μεθημοσυνη τ' εκεχηνει—Ita optimè legit A. Vulgo nec sensu nec metro integer—

Αφραδιη τε θεοντο μεθημοσυνη τε και μηνη—V. Not. *Merr.*
θεοντο et εκεχηνει pro θεοντο et κεχηνει equidem reposui.

V. 450. *Virgilius*, *Æn.* II. 250.

*Vertitur interea cælum, et ruit oceano Nox,
Involvens umbra magna terramque polumque,
Myrmidonumque dolos: fusi per mania Teucri
Conticuere: sopor fessos complectitur artus.*

Et V. 265.

Invadunt urbem somno vinoque sepultam.

V. 452. Cum his et sequentibus confer *Hom. Od.* 3. 274 sqq.

V. 460. τι διδωμι—Ita habet A. et ita conjecterat *Leopardus*. Vulg. δώσω τι. Lectionem Codicis A. firmant Edd, anti-

quissimæ et MS. *Reim.* quæ legunt—*Hdñ γὰρ οἱ διδόναι.* Hic Veneris sermo summâ dicitur cum arte; nihil enim aliud vult hæc Trojanorum perpetua adjutrix quam doli Achivorum deprehensionem; et ad hanc perficiendam, *Helena* dicit—se illam *Menelao* (quem summâ injuriâ affecerat) esse daturam. Vid. *Anglicas Adnot. Merrickii.*

V. 461. αὐθις ἀνδραμεν—Sic habet A. Vulg. αυτις απεδραμιν. Voce *ανδραμεν* utitur *Homerus* sensu haud absimili.

V. 464. *Virg. AEn. VII. 813.*

“ *Turbaque miratur matrum, et prospectat euntem,*
“ *Attonitis inbiens animis.*” *Merr.*

Hæc ex *Homero* sumpta sunt, monente *Heyne.*

Τὸν δὲ ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θηεῦντο. Od. β. 13.

V. 467. πειρστειχυσα—A. habet παραστειχυσα; sed præfero vulgatam,

Τρίς δὲ περίστειχας κοῖλον λόχον αὐμΦαθόωσα.

Hom. Od. δ. 277. q. v. &c.

Ib. ερεθισα—Sic melius A. Vulg. ερεντα.

V. 470. Αλγεινοι—Sic legit A. MS. *Reim.* Αλγεινά. Vulg. Αλγεινη. Vocem ειλμενα reposuit *Merr.* ex conjecturâ *Rbodemanni* et *Frischlini*: in plerisque ειλγμενα, quod forsan error est pro ειργμενα, saepe enim hæc voces inter se confusæ sunt. Vid. II. p. 38. Var. lect.

V. 471. Εστενε μεν—“ *Ita optime A.—Letitii Ειπεμεναι non placet, sicuti neque εποιησε, vers. 473. pro quo substituit A. επτοιησε, versus æque ac sensus ορθοτητι aptissimum.*” *Band.*

V. 476. κατεπαλτο—Sic A. B. et *Reim.* perperam κατεπαυτο.

V. 477. επειγομενον—Sic recte A. uti edidit *Merr.*—vulg. vel επειργομενος, vel επειγομενος, ut habet B.

V. 478. Μαστακα—Vulgo legitur μυστακα; sed μαστακα habent A. et B. quibus consentit *Hom.*

Ἄντικλος δὲ σε γ' οῖος ἀμειψασθαις ἐπέσσοι
Ἡθελεν' ἀλλ' Ὁδυσεὺς ἐπὶ μαστακα χερσὶ πίεζε
Νωλεμέως κρατερῆσι, σάσσε δὲ πάντας Ἀχαιως·
Τόφρα δὲ ιχ', ὄφρα σὲ νόσφιν ἀπίγαγε Παλλὰς Ἀθηνη.

Od. δ. 286.

V. 488. Μενη Φαινομενη—Sic optimē *Band.* et *Merr.*—per-
peram Μενη Φαινομενη. *Apoll. Rhod.* IV. 853.

————— ὁ γάρ ρά οἱ θεοὶ ἀκόιτης,
Οὐδέ τις εἰσιδέειν δύνατ' ἔμπεδον· ἀλλ' ἀρα τῷ γε
Οιω ἐν ὄφθαλμοῖσιν ἐείσατο.

Ex *Homero*, Il. α. 197.

Στῆ δὲ ὄπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλείωνας,
Οἴω Φαινομένη—

Ib. στερεη—Φωνη—Hanc lectionem Codicis A. meliorem
esse duximus quam vulgatam στερέην—Φωνη. Similiter *Homerus*,
Il. φ. 451.

————— τότε γῷς Βιάσατο μισθὸν ἀπαντα
Λαομέδων ἔκπαγλος, ἀπειλήσας δ' ἀπίστεμει.

V. 495. εκεδαστε γυναικος—εκεδαστεν Αχαιων. A. γυναικων. B.
Sed utrius Lectioni ortum dedit Librariorum oscitatio.

V. 497. καματοις Βεβαιηστες κ. λ. V. sup. ad v. 450.
A. legit καματω εδαικοτες.

V. 499. Αύλος—Locum corruptum, ab omnibus tamen
Editoribus prætermissum, sic optimē restituit A. supra dixerat

noſter, V. 306.

————— οἱ δὲ πάροιδες
Αὐλοὶ καὶ Φρεγιγγες ὥμην ἐλύγαινον αἰοιδην.

Vulgò legitur—κεῖτο δὲ κάμνων Αλλος. x. λ.

V. 501. πολιν—Hanc optimam conjecturam *Merrickii* confirmat A. perperam vulg. παλιν.

Ib. πολιν κατεβοσκετο—*Sim. Eur. Med.* 832.

———— αποΦερβομενοι—σοΦιαν—et apud *Romanos*,
———— artus depascitur arida febris. *Virg. Georg.* III. 458.
ubi depascitur est mediae vocis *Latinæ* exemplum. Sed hujusmodi verba jamdudum observabat sagacissimus *Wakefield*.

V. 502. οὐδ' ὑλαχῆ σκυλακων—*Apoll. Rhod.* III. 747.

———— καὶ τινα παιδινα
Μητέρα τεθνεώτων ἀδινὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυπτεν.
Οὐδὲ κυνῶν ὑλαχὴ ἔτ' ἀνὰ πλόλιν, οὐ θρόος ἦν
Ἡχητες* σιγὴ δὲ μελαινομένην ἔχει οὐρφιν.

Et Fragmentum *Varronis* a *Senecā* servatum; monente *Merrickio*, *Anglicis Ad notationibus*.

*Desierant latrare canes, urbesque filebant,
Omnia noctis erant placida composta quiete.*

Ib. σιγῆ—σιγη. A.

V. 503. Φουων πνειγσαν—Legit A. Φουον πνειγσαν. Sed utrum hæc an illa legatur, parum ut opinor refert. Vox πνεω vel genitivum vel accusativum regit. V. inf. 608.

V. 504. εἰλλε—Sic optimè A. uti legendum visum est *Merrickio*, *Rhodomanno*, et *Frischbline*. Vulgò ἦλι. MS. *Reim.* et B. ἦλθε. Confer Il. θ. 69. x. λ.

V. 506. Χαζέτο δ—Sic legit *Bandinius*, ut credo, e MSS.—*Merrick* omittit δ.

V. 506-7. χαζέτο δ Ιλιοθε—Απολλων. Hunc locum provocat *Heynus*, ad *Virg. Aen.* II. 351.

*Excessere omnes, adytis arisque relittis,
Di, quibus imperium hoc steterat:*

ubi bene adnotat.—“ *V. 351 ex veteri superstitione satis notā
“ interpretandus, quā urbes capte vel capienda a Diis deserī
“ credebantur.*”

Eschylus, Sept. c. Thebas, 220.

————— ἀλλ' ἐν θεῖς
Τες τῆς ἀλέσης πόλεος ἐκλείπειν λόγος.

Ubi vid. *Brunck*. Confer *Merrick*, *Ang. Not.* et *Musgrave* ad *Eurip. Tro.* 27.

V. 512. πυρος γλαυκοιο σεληνη—Plurima exempla epitheti γλαυκα vel γλαυκωπις cum Lunâ conjuncti videoas apud *Merrick*.

V. 516. περιτροχον—Sic optimè reposuerunt *Band.* et *Merr.* pro vulgata επιτροχον, quibus consentiunt *A. B.* et *Reim.*

Ib. ουματος—Hâc locutione—*Lunae vel Solis oculus*—Nihil apud optimos Scriptores est frequentius. Vid. sup. 31. ubi adnotavi *Wakefield* ad *Syl. Crit.* sect. 48. Ουμα Αιθερος, *Arist.* *Nub.* 285. et *Pind. Ol.* III. 36. monente *Merr.* in *Ang. Notis.* q. v.

ιεπέρας ὀφθαλμὸν ἀντέφλεξε μῆνα.

V. 519. φιλον—Legit *Band.* φιλον, ut opinor, ex MS. A, φιλον B. et alii.

Ib. De locutione haud insolenti πυρὸς ἡμέρα, vid. Not. Merrickianam, et Steph. Thes. in voce πυρός.

V. 521. παλιγνάματοισι—πολυγνάματοισι A.

V. 523. Δηλαί—Hanc lectionem Codicis A. meliorem, duximus quam vulgatam Δειλαί—Virg.

Sepe fugam Danai Troja cupiere relicta
Moliri, et longo fessi discedere bello. AEn. II. 108.

V. 525. ελαυνειν^ο αι δ. x. λ.—Ita totum hunc locum exhibet A. et ita, forsan periculo meo, in textum induxi. Vulgo legitur

εκελευον^ο ελαυνομεναι δ^ο αρα υπες
Ωκυποροι—x. λ.

Confer Hom. Od. γ. 157.

V. 527. εισανάγοντο—Sic optimè A. Vulgo εισανεποντο.

V. 528. Ενθαδε δη πεζοι προτεροι κιον—Sic rectè hunc locum exhibet A. perperam in editis

Ενθα δε δη ναυται προτερον κιον.

V. 530. αειρομένω—Sic habet A. MS. Reim. αγειρομένω. in editis, ἐγειρομένοις.

V. 531. γλαφυρης ατο γαστερος x. λ.—Hæc vera hujus loci lectio debetur Codici A. vulgo enim extat

Oi δ^ο ἔτεροι γλαφυροι διαξιλόχοιο θορό ει,
Qui versus huc pessimè est retractus a sup. 196.

V. 533. ενδοθι σιμελη—Hanc præstantem Dausqueii emendationem confirmat A. malè vulgo ενδοθει ιππη.

V. 534. Φωλαδὶ τεχνη—ποικιλοτεχνη. A.

V. 535. Pro εὐγναλοι Neander et Frischlinus velint αἰγναλοι. Rhodomannus, “nimis forsan audacter,” reponit αἴσσαντι. Cur his eruditis tam displicuerit vox εὐγναλον prorsus nescio; cādem enim analogiā composita est ex συ et γναλον vallis, quā mille aliae voces ευκαρπια, ευμορφια, &c.

Ib. αἴθεσιν—Legit A. αγγεος.

Ac, veluti in pratis, ubi apes aestate serena
Floribus infidunt variis, et candida circum
Lilia funduntur—Virg. Aen. VI. 707.

“Ornata verò et suavis comparatio, ex Apollonio ducta loco
“cum hoc omnino comparando, Lib. I. 879 sqq. et si et illo
“adumbrato, ex Hom. Il. β. 87 sqq.” Heyne.

V. 539. κακοις—ονειροις—Confer, monente Merrick, Hom. Il. x. 496.

V. 541. εστεινετο—Sic legit A. et meā quidem sententiā longè melius quam vulg. εσσειετο.

τὰ δὲ πάντοθεν αὔτως
Στείνονται πίστονται περὶ σφίσι.—Apoll. II. 127. q. v.

V. 542. ανδροφονω κολοσυρτω—Sim. Eur. Tro. 559.

Φονία δ' αὐτὰ πίλαιν
βοαι κατεῖχε περγάμων
ἴδρας.

V. 543. Ευζόνοι—“Pro ευζόνοι Dausqueius legit ευζών, ex-
“pediti; Rhodomannus et Frischlinus εζόν, servebant. Re-
“poni mallem, ni paullo longius a vulgari lectione recederet,
“εσσυντε ενθα και ενθα, quoquoversus ruebant. Vide Q. Calab.
“lib. VII. v. 465.” Merrick. Sed pace horum Criticorum

conjecturam eruditissimi nostri *Wakefield* liceat proponere, et secum meditetur Lector an non vera sit lectio—*ἱνθορον εὐθα καὶ εὐθα.* *Hom.* II. 6. 623.

Αὐτὰρ ὁ λαμπόμενος τῷρι τάντοθεν ἔθορος ὁμίλω.

et *Apoll.* β. 120 ————— *ἱνθορος μέστω*

Ἐμμιμαῶς βίβερος—

Ως δὲ λέων ἐν Σετὶ θορών—*Il.* 2. 161. et alia innumera.

Deest totus hic versus in A.

V. 544. *Plurima perque vias sternuntur inertia passim*
Corpora—*Æn.* II. 364.

V. 545. *αἴσται*—Hæc vox mihi semper displicuit; et quod adulterina sit, vix dubito. Legit A. *αἴσται*, quæ, ni fallor, veram lectionem subolet: repono igitur *αἴσται* vel *αἴσται*. De hâc voce, vide Dissertationem *Dawesii*, p. 229, et *Burgesii* Notam ad *Ariostop.* *Nub.* 996.

Μηδὲ εἰς ὁρχηστρίδος εἰσάγετε—

ubi videas adnotationem *Brunckii*.

Tum pavidae teatis matres ingentibus errant. *Æn.* II. 489.

V. 548. *Αἱ δὲ φίλοις εἴς παισι*—Pulcherrimè in hâc re *Euripides*, *Tro.* 561.

————— βρέφη δὲ φίλια περὶ¹
πέστλις ἔσαλε ματρὶ χεῖρας
ἰπτοημένας.

Confer, monente *Merrick*, *Virg. Georg.* IV. 511; et *Heynii* Notam, ubi provocat elegantissimum locum *Moschi*, IV. 21 sqq.

V. 549. *νεη*—*νεον*, A.

—V. 550. *ειπευδε*—*ειπευδαιζε*, B.

V. 556. Ριγεδαναι—Ριγεδανη. A.

V. 557. εχόρευστε—Suprà χορεα πολιμοι, v. 35.

Ib. Pro πολιτιν—πολιν. B.

V. 558. Κυμασι παφλαζσα, x. λ.—τι Τηρροδορος hic loci,
“ ut et saepe alibi, Homerum pulchritate imitatus est. Ita enim
“ ille, Il. N. 795.” Merrick.

Οιδ' ισαν, αργαλέων ανέμων ατάλαντοι αέλλη,
“ Η ρά Σ' υπὸ θροντῆς πατρὸς Διὸς εἰς τέδους,
Θεοπεσίη δ' ομάδω σὺν μίσγεται, εἰ δὲ τε πολλα
Κύματα παφλαζοντα πολυφλοισθοιο θαλάσσης—x. λ.

Ib. κυμασι—πολεμοιο “ *Lucretius*, V. 1288.

“ ————— aereque belli

“ Miscebant fluitus.” — Merr.

V. 560. κρανομηκει—*Homerus*, Il. δ. 443.

Οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη καὶ ιπλὶ χθονὶ βαίνει.

Vide *Angl. Adnot. Merrickii*, v. 755.

V. 562. πολεμις deest in B. et *Reim.* πολεμων. A.

V. 563. αλλοπροσαλλον αρωγην—*Hom.* Il. ε. 830.

———— μηδ' αἴξο θύρον Ἀρηα

Τύτον μαινόμενον, τυχτὸν κακὸν, αλλοπρόσαλλον.

Merr. monuit.

V. 564. Ιαχε—Ισχει. A.

Ib. επ' ακροποληος—Sic bene A, Vulg. εις ακροπολιν. MS.
Reim. ακροπολοισιν.

V. 568. εξεδραμε—εξεδραχε. A.

Ἐδδειστε δ' υπένερθεν ἄναξ ἐνέργην Ἀϊδωνεὺς,
Δείσας δ' ἐκ θρόνου ἀλτο, καὶ ιαχε μή οι υπερθε

Γαῖαν ἀναρίζει πεσειδάων ἐνοίχθω,
Οικία δὲ θυτοῖς καὶ ἀθανάτοις φαγεῖ
Σμερδαλέ', εὐρώπετα, τὰ τε στργέντις θεός περ. II. v. 61.

Vid. Merrick. *Angl. Not.*

Cum toto superiori loco, grandi, et pulcherrimo, et optimis Poëtis dignissimo; confer *Virgilii Æn.* II. 608.

*Hic, ubi disiectas moles avolsaque saxis
Saxa vides, mixtoque undantem pulv're fumum,
Neptunus muros magnoque emota tridenti
Fundamenta quatit, totamque ab sedibus urbem
Eruit. Hic Juno Scæas sevissima portas
Prima tenet, sociumque furens a navibus agmen
Ferro adcincta vocat.
Jam summas arcis Tritonia, respice, Pallas
Insedit, nimbo effulgens et Gorgone seva.*

V. 571. ~~κανέντο~~—*Friseblinum et Rhodomanum* fecuti ita exhibuimus. Vulgo, metro titubante, ~~κακίντο~~. Sed magis mihi adridet emendatio clarissimi *Wakefield*—~~κακίντο~~—perturbata—confusa sunt. ~~κακοῦ~~—ταρασσοῦ—*Hesych.*

—*Crudelis ubique
Luctus, ubique pavor, et plurima mortis imago.*
Æn. II. 369. et v. 298.

V. 473. *Virgilius*—

—*Portis alii bipatentibus adjunt,
Millia quot magnis unquam venere Mycenis.* Æn. II. 330.

V. 576. ~~εκαλεσσεν~~—Sic optimè A. B. vulg. ~~εκλευσεν~~.

*Primus se, Dathanum magna comitante caterva,
Androgeus obfert nobis, socia agmina credens
Inscius; atque ultiro verbis conpellat amicis.* Æn. II. 370.

*Jamotius, qui etiam legit ~~εκαλεσσεν~~, aliquid desiderari putabat;
sed fallebatur eruditus.*

Ἄλλ' εῦ παραινεῖς, κατίπεισομαι· σὺ δὲ,
Εἴ πει κατ' οἶκον μοι Κλυταιμνήστρα, κάλει. *Soph. Elec.* 1471.

Confer locum, ibi enim *Ægistus*, uti supra *Androgeus*, “*sensit medios delapsus in hostes.*” Vide etiam *Il. l. 204.*

V. 578. Ξεινα δὲ εἰχθρα—De hâc locutione vide *Merrick, Angl. Not.* ubi, inter alia, hoc profert *Sophoclis*—

——— ὃν κατὰ μὲν Κάρπαρον αἴτιον
Φοίνιος Αρης οὐκ εἰξένιστεν. *Elec.* 95.

Et eidem Critico assentior, *Virgilii* locum ad hunc modum interpretanti—

*Pectore in adverso totum cui minus ensem
Condidit affricti, et multâ morte recepit.* *AEn. IX. 347.*

Alii autem (inter quos cl. *Heyne*) interpretantur—retraxit ensem multo cum sanguine.

Apoll. Rhod. I. 1000. ————— ημένοισι,

Ηδὲ καὶ ἵγχησι διδεγμένοις.

V. etiam *Il. ε. 238.*

V. 579. παπλαινων τι—Hanc optimam conjecturam *Wakesfieldianam* haud paululùm confirmat A. qui legit παπλαινοντι—
B. παπλαινοντα—perperam vulgo παπλαινων τε. Huic opponitur illud *Virgilii*—

— *Rbatum vigilantem et cuncta videntem.* *AEn. IX. v. 345.*

V. 580. αλγηρω—αλγεινω. A.

Ib. Εισαρηνοτες—Quamvis vulgatam lectionem Εισαληνοτες bene defendit *Merrick*, tamen lectionem Codicis A. uti longè meliorem in textum admisi. *Homerus, Od. γ. 139.*

Οι δὲ ηλθον οινης Εισαρηνοτες μετ; Αχαιων.

et τω—οινοσαρης—nihil frequentius.—Totus hic locus, ut recte monuit *Merrick*, ex *Homeri Ody. x. 554.* est mutuatus.

V. 583. επαυχεσίους—αστραγαλούς—Sic melius A. vulgo
επαυχεσίοις—αστραγαλοίς.

V. 584. εξηρυγεν οίνος—“ *Rbodomannus* legit εξηρυγον οίνον.
“ Sed recte forsan se habet vulgaris lectio εξηρυγη, verbō
“ scilicet activo in notione passivā vel neutrali adhibito: quā
“ quidem enallage sæpissimè utuntur utriusque linguae Scrip-
“ tores. Vide *Ez. Spanheim* in *Callim. H.* in *Jov. v. 55.* etc.”
Merrick. Vide præcipue *Ernestum* ad locum *Callim. EBurges;*
p. 388 et 494. *Dawesii* Misc. Crit. Quod ad meam senten-
tiam attinet; equidem emendationem *Rbodomanni* lubens am-
plicitor, haud parum favente Manuscripto A. quod legit εξη-
ρυγον οίνον: sed judicet eruditus Lector.

V. 587. αλμα θορούτες—Hâc locutione sæpe utuntur Poetæ:

Ημῶν δ' οὶ δύδας εἶδες ἀντὶ πρὸ τινάχεων
Πυκνὸς κυνιστητῆρας ἐκτετευκότας. *Eur. Phæ.* 1185.

Et in loco suavissimo et ταθητικωτατῷ, ubi *Andromache* filiolum
suum *Aigyana*τα, paullò ante ejus mortem, alloquitur—

Οὐκ εἴσιν Ἐκτωρ, κλεινὸν ἀρπάτας δόρυ,
Γῆς ἐξανελθὼν, σοὶ Φίρων σωτηρίαν.
Οὐ συργάνια πατρὸς, ὃν ισχὺς φρεγῶν
Λογρὸν δὲ τῷδημον εἰς τράχηλον ὑψόθει
Πεσὼν ἀνοίκτως, πνεῦμ' ἀπορρίξεις τίθει. *Tro.* 753.

V. 590. Οἱ δὲ ενδον κ. λ.—“ Hæc est lectio Codicis A.
“ quam utpote meliorem in textum intulimus. Cod. B. pro
“ αχλυῖ κυριανούτες habet αχλυῖ λαχούτες αθλεῖοι.” *Bandinius.*
Vulgò legitur:

Οἱ δὲ τῷ πολέμῳ καὶ ἀχλύσεται ἀεθλῷ
Ανδράσι τηχομένοις—

Antiquiores habent:

Οὐδὲ τῷ πολέμῳ καὶ αχλυῖ λαχότες αθλεῖοι, etc.

V. 594. εγιγνητο—εγινετο A. quod in textum recepit *Band.*

V. 595. Σπερχομενοι—Sic optimè A. uti legunt *Jamotius* et *Frischlinus*. Vulgo σπερχομενοις. “Respexisse videtur *Try-*
“ *phiodorus* ad ista *Oppiani. Hal.* II. 512.

“ επισπέχων αἴκοντας
“ Φοιταλέη μάστιγι.” *Merrick.*

V. 597. εχραινοι—Sic habent A. B. et *Reim.*; et ita edidit *Merrick*; cæteri εχθραινοι.

Ib. Displacet mihi το—απενθεα. Scribo απνθης, ut ad *Danaos* referatur.

V. 599-600. γυια Τειναμενοι—Sic legimus, duce Codice A, olim ita exhibita sunt:

χαμαι δ' ικετίσια γυνα
Θεινόμενοι—

Apoll. I. 1008. — γυνα δ' θηρός
Χέρσω τεινάμενοι—

Ib. χατεκτεινοτο—χατεκλινοτο. A.

V. 602. οὐ νοέοντα τοκήων κ. λ.—Similiter *Andromache*:

“Ω βαρβαρ’ οἶκευρόντες “Ελλῆνες χακά,
Τί τόνδε παιδα χτείνετ’ οὐδὲν αἴτιον; *Tro.* 765.

V. 607. εἶχον—Sic legit A. vulg. ἔλκον.

V. 609. ωδυροντο—Vehementer assentior *Merrickio* legenti ωρυοντο. Ωρυομένων, χραζόντων, Κυρίως δὲ ἐπὶ λιμῷ χλασόντων λύχων, οὐ λεόντων, οὐ κυνῶν. *Hesych.*

V. 610. ερυοντεις—Sic optimè A. uti conjecerant *Stephanus* et *Merrickius*. Olim ερυοντες. Vide II. o. 351. monuit *Merr.*

V. 611. Τῷ δε—Ita edidit *Merr.* et legunt *A.* *B.* et *Reim.*
vulg. τῷ δε.

V. 612. Στελλεθῇ—Ita rectissimè *A.* *B.* et *Reim.* Vulg.
Στεγχεῖν. De proprietate hujus verbi nullus aliquem occupet
timor. Praeter illa exempla a *Merrickio* prolata, vide plurima
apud *Stepb. Theb.*—*Eurip. Med.* 673.

Τί δὲ ὁμοφαλὸν γῆς θεσπιωδὸν ἴσταλε;
quod rectè interpretatur *Musgravius*,
Quare verò ad umbilicum terræ vaticinium ivisti?
Confer cum hoc loco, monente *Merrick.* Od. θ. 517.

V. 613. Καρχαρεῖσι—Καρχαλεῖσι *A.* Eadem varietas per-
petuò occurrit; sed *Brunkium* secutus priorem prætuli. Vid.
eius *Apoll.* III. 1058; ubi adnotat, “Καρχαρέοι. Vulgo
“ καρχαλέοι. Illud tuetur auctor *Etymol. M.* p. 493. l. 1.”

Ib. ὑπονυκτα χειμερινο—*Apoll.* II. 123.

“Ως δὲ ὁτ’ ἐν σταθμοῖσιν ἀπέρονα μηλ’ ἐφόβησα
“ Ήματι χειμερίῳ πολιοὶ λύκοι, ὁρμηθέντες
Λάθρη ἐὑρίνων τε κυνῶν, αὐτῶν τε νομήνων. κ. λ.

Confer etiam *Virg. Aen.* II. 355. Not. *Heynii*.

V. 614. Φονωμῆτες—“i. e. Φονες επιθυμητες. Vide *Hesych.* et
“ *Suid.*” *Merr.*

V. 619. Confer *Virg. Aen.* II. 445.

Dardanidae contra turres ac tecta domorum
Culmina convellunt, sqq.

V. 623. Θηρας δειμαλεὺς ελαῶ—Ita edidit, et hanc notulam
adjecit *Bandinius*: “Hunc locum, *paucis mutatis*, ita restitui-
“ mus ex Cod. A.” Utinam nobis dixisset eruditus quæ ista
fuere *paucis mutata*. Vulgo, sine metro aut sensu,

Θηρας τε δειμαλεὺς εδωἴξει Οδυσσεὺς.

Conjecerat Rhodomannus:

Δειμαλεὺς ατε θῆρας αναξ εδαῖζεν Οδυσσέν.

Forsitan legatur—Δειμαλεὺς ατε θῆρας ελῶν, κ. λ.—ελῶν pro ελαῖν, h. c. ελαινῶν—Suid. ελῶσα, ελαινούσα. Hinc forsan emendandus est *Hesychius*, ελοταν, ελαινοταν; ubi legi mallem ελῶταν, quamvis extra ordinem erit. Ελαν, ηλαινον. Id. *Hesych.*

V. 624. ὑποτηλεῖαντα—Sic rectissimè edidit Band. ut credo, ex MSS. Vulgo υποτηλεῖαντα.

V. 625. κατα γαστέρα—Meliūs, ut opinor, κατ γαστέρα, ut legendum vult *Merrickius*.

V. 628. δορυκτῆτη—Sic benè A. *Merrickius* legit δορυκτῆτη; et addit, “Sic rectè *Dausqueius*; Ed. *Frischb.* δορυκτητη; “cæteræ (inter quas *Band.*) δορυκτῆτις.” Cur vox δορυκτητη erudito viro displicuerit prorsus ignoro; sæpè enim hoc declinationis modo utuntur Poetæ. *Apoll.* I. 806. *Hom.* Il. I. 343, etc.

V. 632, sqq. *Virgilii Aen.* II. 547.

Cui Pyrrhus: Referes ergo bac, et nuntius ibis
Pelidæ genitori. Illi mea tristia facta,
Degeneremque Neoptolemum narrare memento.
Nunc morere. Hoc dicens, altaria ad ipsa trementem
Traxit, etc. Confer totum locum.

Euripid. Tro. 17. (et 487.)

πρὸς δὲ κρυπτῶν Κάρποις

Πέπλωκε Πρίαμος Ζηνὸς Ἐρκίν Θανον.

De Priami nece, vide *Heynii* *Excurf.* II. ad *Virg. Aen.* II. 506.

V. 634. Οιχτὸν απωσαμένος Πατρῶον—Sic rectè edidit Band. ex Cod. A. Vulgo perperam οἴτον. *Leopardus*, qui locum

hunc ita legendum conjecterat, non male interpretatur—“ *re-
pudians (sc. a se) misericordiam patris Achillis erga Pri-
mum;*” quam misericordiam narrat ipse Priamus, apud
Virg. *Aen.* II. 540.

*At non ille, satum quo te mentiris, Achilles
Talis in hoste fuit Priamo: sed jura fidemque
Supplicis erubuit, corpusque exsangue sepulcro
Reddidit Hectoreum, meque in mea regna remisit.*

Φρασις τω—οικτον απωσαμενος—haud absimilis extat apud Eurip.
Tro. 477.

Τοις γαρ καιοις πλειον οικτον ιμβαλω.

V. 636. Ita hunc, olim corruptissimum, locum bene
emendant A. et B. qui tamen pro νυν habet απο, et pro ηδε,
ηδε. Vulgē legitur

Ηδεσθη, και θυμον απηλασε. τε δε κ. λ.

Ib. θυμον απηλασε—Similiter *Apoll.* IV. 1077.

————— η δι νυ κουρη
Αινοταθης κατα μοι νοον εκλασεν αγτιοωσα.

Et apud *Romanos*—

*Et Venus imminuit vireis, Puerique parentum
Blanditiis facile ingenium fregere superbum.*

Lucret. V. 1016.

V. 638. εμελλε—ειαιλλε A.

Ib. και αυτω ποτμος ομοιος—Ita recte exhibit A. uti edidit
Merrick. Vulgē,

————— και αυτοκολμος ομοιος.

V. 639. επιστθαι—Legit A. επιστθαι, quod non deterius.
Sic apud *Romanos* sequor—

*Ex illo qui me casus, que, Turne, sequantur
Bella vides.—Aen. XII. 32.*

Ib. *αληθεος*—A, *Typographi errore, habet αλαθεος*. *Vulgò αληθης*. *De Neoptolemi fato, vide Anglicas adnotationes Merrickii, v. 870.*

V. 642. Confer adnotationem ad v. 587, et *Eur. Tro. 726.*

‘Ρίψαι δὲ πύργων δεῖ σφι Τρωικῶν ἄπο.

V. 643. *μενος*—Hanc egregiam conjecturam Merrickii in textum recepimus; olim *μελος*. *Σελος* A. “*ita enim videtur “posse legi,*” inquit *Bandinius.*

V. 644. *εκωκυστ*—*Vulgò contra leges metricas legitur—εκωκυστεν Αστυανακτα*—(v. *Il. χ. 407.*) Error me monuit noster *Wakefield*, qui proposuit *εκωκυστ*.

V. 645. *Virgilius, AEn. II. 403.*

*Ecce trabebatur passis Priameia Virgo
Crinibus a templo Cassandra adytisque Minervæ,
Ad cælum tendens ardentia lumina frustra:
Lumina: nam teneras arcebant vincula palmas.*

Eurip. Tro. 69.

Min. Οὐκ οἵσθ' ὑδρίσθεσαν με, καὶ ναὺς ἐμνεῖ;

Nept. Οἴδ', ηνίκ' Αἴας εἴλκε Κασσάνδραν Σίρα.

V. 647. Totum hunc locum sic legit A.

Η δὲ Σίρη αγένευσε θεὴ τοπρόσθεν ἀρηγῶν,
Ἄνθ' ἐνὸς Αργείοιο δ' ἐχώσατο—κ. λ.

Sed prætuli vulgatam, præsertim cùm θεη sit repetita in versu priori.

Ib. *αρηγῶν* adjectivè usurpatum, ut apud *Hom. Il. δ. 7.*

Δοσαὶ μὲν Μενελάων ἀρηγόρες εἰσὶ θεάων.

Vide etiam v. 511, etc.

V. 648. Confer *Eurip.* *Tro.* 65. et *Virgilium*, *AEn.* I. 39. monente *Merrickio*.

————— *Pallasne exurere classem*
Argivum, atque ipsos potuit submergere ponto,
Unius ob noxam, et furias Ajacis Oilei? sqq.

V. 650. τηλε δε πατρος—*Virgilius*, *AEn.* II. 780.

Longa tibi exsilia, et vastum maris aequor arandum:
Et terram Hesperiam venies.

V. 654, &c. Confer *Il.* γ. 203. Observat *Merr.* in *Anglicis Notis*.

V. 656. “*Pro μεμνημενος A. babet χαιριν, cum metri tamen jaēturdā.*” *Band.*

V. 657. Κοινης—*Keivης A.* “*Mensem Hospitalē Grēcīs vocatam esse κοινην τραπεζαν notat J. Meurſius ad Lycopb. v. 137. allatis Heliodori et Partbenii testimoniis.*” *Merrick.*

Ib. Θεων—*De Theano, Antenoris uxore, et sacerdote Minerve, vide Hom. Il. ζ. 298.*

V. 658. πατρίδος εγγύθι γαῖης hic vult, sensu strictiori, prope patriam URBEM, uti sup. 401; sed vide dissertationem *Merrickii*, ad *Angl. Not.* v. 903.

V. 662. Παταν δ' εκ αυ εγωγε—*Od. γ. 113.*

————— τίς κεν ἐκεῖνα
 Πάντα γὲ μυθίσατο καταθνητῶν αἰθρώπων.

Virgilius, *AEn.* II. 361.

Quis cladem illius nobis, quis funera fando
Explicet?

V. 663. Κριναμενος, x. λ.—Hunc versum edidit *Merrick* ex *MS. Reim.* Conservant etiam A. et B. cum hoc tamen dis-

crimine, quod in Cod. A. præcedit, in B. sequitur v. 662.
Legitur etiam κιρναμένο, in A.

V. 664. απερι ππον—x. λ. *Virgilius, Geor. II. ad finem—*
Sed nos immensum spatiis confecimus aequor;
Et jam tempus equum fumantia solvere colla.

Vide etiam *Lucret. VI. 91.* utrumque observante *Merrickio*
Angl. Not.

V. 666. *Virgilius, AEn. II. ad finem—*

Jamque jugis summae surgebat Lucifer Idæ,
Ducebatque diem—

V. 670. παντανοχον, x. λ.—*Tryphiodorus* in hujus loci
descriptione (ut rectè admonuit *Merrick*) plurimum ex *Homero*
mutuatus est. Vide *Od. X. 381* sqq.

V. 672. Αλλ' οι—Optimam conjecturam *Merrickii*, in tex-
tum recepimus, cf. *Hom. sup. citat.*—Vulgò Αλλοι.

Ib. λινω θανατοιο πανάγρω—Similiter Epigram. Παυλε Σιλε-
ναριν—

Αττικὸς εἰς ξυνήν με παναγρίος ἐλπίδα μοίρης
Θυμῷ θαρσαλέῳ ζῶν ἰλάχην τάφον. x. λ.

V. *Brunckii Anal. III. p. 101.* et *D'Orville ad Cbar. p. 77.*
Vide *Hom. II. 1. 487.*

V. 674, sqq. Ad hunc locum bene provocat *Merrickius*
Virg. AEn. II. 761 sqq.

V. 679. Εργα Ποσειδανος—*Virg. AEn. II. 624.*

Tum vero omne mibi vixum confidere in ignis
Ilium, et ex imo verti Neptunia Troja.

Cf. et *AEn. III. 3.*

V. 680. αετοίσιν—αυτοίσιν. A.

V. 682. γοῶν—Sic recte legit *Neander*. Vulgo γοων.

V. 683. Ηφαιστῷ—Hunc versum in editis omissum conservat A. Forsan alludit Poeta ad notam fabulam apud *Hom.* Il. φ. ubi Xanthus a *Vulcano* exsiccatur, *Funone* imperante.

V. 684. Οι δε Πολυξεινοις—κ. λ. *Eurip.* *Tro.* 39.

Ἡι ταῖς μὲν, ἀμφὶ μνῆμ' Ἀχιλλείς τάφυ,
Οἰκτρὸς τέθυηκε τλημόνως Πολυξένη.

Ib. χεοντο—χέαντες. A. χαίοντες. B.

V. 686. γυναικας ἐλαγχανον—

Πολλοῖς δὲ κωκυτοῖσιν αἰχμαλωτίδων
Βοῶ Σκάμανδρος, δισπόλιας κληρουμένων. Ib. 29.

Ib. παντα—Sic legunt A. et MS. *Reim.* Vulgo παντων.

Ult. αναγοντο—Ita optimè A. B. *Reim.* et *Merr.* perperam
ανοξοντο quod exhibitent alii.

P O S T S C R I P T U M.

V. 296. Jam demum video locum *Hesiodi* ita esse emendatum ab eruditissimo *Brunckio*, qui etiam pro εγχωριον, *Rubkenio* praeiente, legit εγκαμιον.

F I N I S N O T A R U M.

INDEX AUCTORUM

Qui in Notis citantur, emendantur, vel tentantur.

ÆSCHYLUS, 506.

Apoll. Rhod. 2, 4, 15, 36, 52, 61,
66, 110, 113, 124, 125, 153, 166,
278, 331, 341, 360, 488, 502,
541, 543, 578, 599, 613, 636.

Aristophanes, 127, 516, 545.

Auctor Etymol. 613.

Bandinius, 15, 143, 162, 231, 306,
352, 358, 408, 471, 590, 623.

Barnefius, 15, 127, 198, 208.

Brunckius, 21, 31, 127, 130, 166,
193, 296, 366, 506, 545.

Burgesius, 127, 360, 584.

Callimachus, 118.

Cicero, 114.

Dausqueius, 3, 533.

Dawefius, 11, 13, 127, 285, 296,
360, 545.

D'Orvillius, 52, 127.

Ernestus, 584.

Euripides, 2, *bis*, 21, 35, 36, 37,
62, 127, 146, 166, 198, 236, 298,
309, 340, 371, 372, 393, 405,
501, 542, 548, 587, 602, 612,
632, 634, 645, 684, 686.

Eustathius, 139.

Frischlinus, 15, 31, 161, 407, 595.

Havercampus, 341.

Heathius, 366.

Hemsterhusius, 366, 480.

Hesiodus, 139, 296, 381.

Hesychius, 15, 84, 110, 196, 316,
347, 360, 571, 609, 623.

Heynius, 2, 6, 54, 56, 139, 182,
251, 535, 578.

Homerus, 6, 15, *bis*, 30, *bis*, 36, 62,
78, 90, 99, 130, 187, 221, 309,
360, 371, 398, 402, 414, 464,
467, 478, 488, 543, 558, 560,
563, 568, 580, 647, 662.

Jamotius, 576, 595.

Leopardus, 460, 634.

Lucianus, 127, 385.

Lucretius, 341, 558, 636, 664.

Lycophron, 84.

Martialis, 185.

Merrickius, 3, 15, 21, 30, 33, 97,
118, 139, 144, 173, 185, 196,
208, 211, 222, 223, 263, 273,
292, 303, 316, 323, 352, 356,
360, 543, 609, 610, 628, 658,
672.

Meurlius, 657.

Moschus, 548.

Musgravius, 208, 366, 506, 612.

Neander, 682.

Nonnus, 67.

Nov. Test. 244, *bis*, 385.

Oppianus, 595.
 Ovidius, 54.
 Paulus Silentarius, 672.
 Pindarus, 37, 360, 516.
 Plutarchus, vel Dion. Halic. de
 Hom. 127.
 Potterus, 139.
 Rhodomannus, 279, 297, 309, 352,
 360, 535, 543, 571, 584.
 Ruhnkenius, in proemio.
 Sophocles, 20, 78, 360, 576, 578.
 Spanhemius, 322.
 Stephanus, 31, 153, 417, 610.
 Suidas, 20, 31, 347.
 Theocritus, 95, 208.
 Toupius, 106, 387.
 Tryphiodorus, passim.
 Tzetzes, 139.
 Valckenaerius, 377.
 Varro, 502.
 Virgilius, passim.
 Wakefieldius, 3, 4, 15, 21, 27, 31,
 33, 35, 78, 79, 86, 102, 110,
 112, 125, 130, 161, 162, 173,
 312, 317, 331, 341, 350, 359,
 447, 543, 571, 579, 644.

F I N I S.

